

19.10.2017

A8-0387/001-001

POPRAWKI 001-001

Poprawkę złożyła Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdanie

Paul Tang

A8-0387/2016

Ramy dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji

Wniosek dotyczący rozporządzenia (COM(2015)0472 – C8-0288/2015 – 2015/0226(COD))

Poprawka: 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dotyczących sekurytyzacji, utworzenia europejskich ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji oraz zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE i rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

uwzględniając wnioski Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sekurytyzacja obejmuje transakcje, które umożliwiają kredytodawcy – zazwyczaj instytucji kredytowej – refinansowanie pakietu pożyczek lub ekspozycji, takich jak pożyczki na nieruchomości, leasing samochodów, kredyty konsumenckie czy karty kredytowe, poprzez przekształcenie ich w zbywalne papiery wartościowe. Kredytodawca grupuje i przekształca swój portfel pożyczek oraz organizuje je według różnych kategorii ryzyka dla różnych inwestorów, tym samym dając inwestorom dostęp do inwestycji w pożyczki i inne ekspozycje, do jakich normalnie nie mieliby bezpośredniego dostępu. Dochody inwestorów wynikają z przepływów pieniężnych w ramach pożyczki bazowej.
- (2) W planie inwestycyjnym dla Europy przedstawionym w dniu 26 listopada 2014 r. Komisja ogłosiła swój zamiar ożywienia rynków sekurytyzacji wysokiej jakości, bez powtarzania błędów popełnionych przed kryzysem finansowym z 2008 r. Rozwój rynku prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji stanowi istotny element unii rynków kapitałowych i przyczynia się do realizacji priorytetowego celu Komisji, jakim jest wspieranie tworzenia miejsc pracy i powrót na ścieżkę zrównoważonego wzrostu gospodarczego.
- (3) Unia Europejska ■ zamierza **wzmocnić ramy prawne wprowadzone** po kryzysie finansowym w celu zmniejszenia ryzyka związanego z bardzo skomplikowanymi, nieprzejrzystymi i ryzykownymi sekurytyzacjami. **W tym celu niniejsze rozporządzenie wprowadza zakaz resekurytyzacji i wprowadza dodatkowe warunki dotyczące przestrzegania obowiązku zatrzymania ryzyka.** Konieczne jest zapewnienie, by przyjęto przepisy, które lepiej odróżnią proste, przejrzyste i standardowe produkty od skomplikowanych, nieprzejrzystych i ryzykownych

¹ *Dz.U. C 82 z 3.3.2016, s. 1.*

² *Dz.U. C 219 z 17.6.2016, s. 2.*

instrumentów *finansowych*, i stworzenie ram ostrożnościowych w większym stopniu uwzględniających ryzyko.

- (4) Sekurytyzacja jest ważnym elementem dobrze funkcjonujących rynków finansowych. Sekurytyzacja o solidnej strukturze stanowi ■ kanał dla zróżnicowania źródeł finansowania i *szerszego* podziału ryzyka w systemie finansowym UE. Pozwala na szerszy rozkład ryzyka w sektorze finansowym i może przyczynić się do uwolnienia bilansów jednostek inicjujących, aby umożliwić dalsze kredytowania gospodarki *realnej*. ■ Sekurytyzacja może stworzyć pomost między instytucjami kredytowymi a rynkami kapitałowymi z pośrednią korzyścią dla przedsiębiorstw i obywateli (np. poprzez tańsze pożyczki i finansowanie przedsiębiorstw, kredyty na nieruchomości i karty kredytowe). ***Niemniej jednak w niniejszym rozporządzeniu dostrzeżono związane z sekurytyzacją ryzyko coraz ściślejszych wzajemnych powiązań i nadmiernej dźwigni i wzmocniono nadzór mikroostrożnościowy ze strony właściwych organów nad udziałem danej instytucji finansowej w rynku, jak również nadzór makroostrożnościowy tego rynku ze strony Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) oraz wyznaczonych właściwych organów krajowych ds. instrumentów makroostrożnościowych.***
- (5) Ustanowienie ram ostrożnościowych w większym stopniu uwzględniających ryzyko dla prostych, przejrzystych i standardowych (STS) sekurytyzacji zobowiązuje UE do jasnego zdefiniowania sekurytyzacji STS, gdyż w przeciwnym razie banki i firmy ubezpieczeniowe mogłyby stosować ramy regulacyjne w większym stopniu uwzględniające ryzyko do różnych rodzajów sekurytyzacji w różnych państwach członkowskich ■ . Mogłoby to doprowadzić do nierównych warunków konkurencji i arbitrażu regulacyjnego, ***podczas gdy ważne jest zadbanie o to, by Unia funkcjonowała jako jednolity rynek dla sekurytyzacji STS i ułatwiała transakcje transgraniczne.***
- (6) Należy określić, zgodnie z istniejącymi definicjami zawartymi w unijnych przepisach sektorowych, definicje wszystkich kluczowych pojęć sekurytyzacji. W szczególności niezbędna jest precyzyjna i kompleksowa definicja sekurytyzacji uwzględniająca wszelkie transakcje lub programy, w wyniku których ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji ulega podziałowi na transze. Ekspozycji, która stwarza bezpośrednie zobowiązanie z tytułu zapłaty w odniesieniu do transakcji lub programu

wykorzystywanych w celu finansowania aktywów rzeczowych lub operowania nimi, nie należy uznawać za ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, nawet jeśli w ramach danej transakcji lub programu istnieją zobowiązania z tytułu zapłaty o różnym stopniu uprzywilejowania.

- (7) Zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i europejskim wiele już zrobiono, aby określić, czym jest sekurytyzacja STS, a w rozporządzeniach delegowanych Komisji (UE) 2015/61³ i (UE) 2015/35⁴ ustanowiono kryteria prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji do szczególnych celów, do których stosuje się podejście ostrożnościowe w większym stopniu uwzględniające ryzyko.
- (8) Według istniejących kryteriów – przyjętych w dniu 23 lipca 2015 r. kryteriów BCBS-IOSCO służących identyfikacji prostych, przejrzystych i porównywalnych sekurytyzacji, **zgodnie z ramami prawnymi w zakresie wystarczalności kapitału dla sekurytyzacji**, a w szczególności opinią EUNB dotyczącą kwalifikowania sekurytyzacji, opublikowaną dnia 7 lipca 2015 r. – konieczne jest ustanowienie ogólnej i mającej zastosowanie międzysektorowe definicji sekurytyzacji STS.
- (9) Wprowadzenie kryteriów STS w całej UE nie powinno prowadzić do rozbieżnych podejść. Taka rozbieżność doprowadziłaby do powstania potencjalnych przeszkód dla inwestorów transgranicznych, gdyż zmuszałaby ich do zagłębienia się w szczegóły ram prawnych danego państwa członkowskiego, osłabiając w ten sposób zaufanie inwestorów do kryteriów STS. **Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) powinien zatem – wraz z właściwymi organami odpowiedzialnymi za rynki papierów wartościowych – nadzorować spełnianie kryteriów STS i opracować wytyczne, które zapewnią jednolite i spójne rozumienie wymogów STS w całej Unii, aby rozstrzygnąć potencjalne wątpliwości interpretacyjne. Jedno źródło interpretacji ułatwi przyjęcie kryteriów STS przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i inwestorów. Europejski Urząd**

³ Rozporządzenie delegowane Komisji z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wypływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz.U. L 12 z 17.1.2015, s. 1).

Nadzoru Bankowego (EUNB) powinien również odgrywać aktywną rolę w rozstrzygnięciu potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych.

- (10) ■ Biorąc pod uwagę ten cel, trzy europejskie urzędy nadzoru powinny – w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru – ***dzielić się informacjami na temat praktycznych problemów***, które mogą powstać w odniesieniu do sekurytyzacji STS. W ramach tej koordynacji należy również poznawać poglądy uczestników rynku i uwzględniać je w jak największym zakresie. Wyniki tych konsultacji powinny być podawane do wiadomości publicznej na stronach internetowych *ESMA*, aby pomóc jednostkom inicjującym, jednostkom sponsorującym, SSPE oraz inwestorom w ocenie sekurytyzacji STS przed inwestowaniem w takie pozycje lub ich emisją. ■
- (11) Inwestycje w sekurytyzacje lub ekspozycje na nie nie tylko narażą inwestora na ryzyko kredytowe związane z pożyczkami lub ekspozycjami bazowymi, lecz proces strukturyzowania sekurytyzacji może również prowadzić do innych rodzajów ryzyka, takich jak ryzyko agencyjne, ryzyko modelu, ryzyko prawne i operacyjne, ryzyko kontrahenta, ryzyko obsługi, ryzyko płynności, ryzyko koncentracji i ryzyka o charakterze operacyjnym. Dlatego ważne jest, aby inwestorzy instytucjonalni, ***w tym podmioty zarządzające aktywami***, podlegali proporcjonalnym wymogom dotyczącym badania due diligence, dzięki czemu będą mogli właściwie oceniać ryzyko wynikające z wszystkich typów sekurytyzacji z korzyścią dla inwestorów indywidualnych. Badanie due diligence może zatem również zwiększyć zaufanie do rynku oraz zaufanie między poszczególnymi jednostkami inicjującymi, jednostkami sponsorującymi i inwestorami. Inwestorzy powinni również przeprowadzać odpowiednie badania due diligence w odniesieniu do sekurytyzacji STS. Mogą oni korzystać z informacji ujawnianych przez strony dokonujące sekurytyzacji, w szczególności powiadomienia STS oraz powiązanych informacji ujawnianych w tym kontekście; w ten sposób inwestorzy powinni uzyskać wszystkie istotne informacje na temat spełnienia kryteriów STS. Aby dowiedzieć się, czy dana sekurytyzacja spełnia wymogi STS, inwestorzy instytucjonalni powinni móc w odpowiednim stopniu opierać się na zgłoszeniu STS oraz informacjach ujawnionych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE.
- (12) ***Niezwykłe*** ważne jest, aby interesy jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, pierwotnych kredytodawców ***zaangażowanych w sekurytyzację*** oraz inwestorów były

zbieżne. Aby to osiągnąć, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca powinni zatrzymać znaczące udziały w ekspozycjach bazowych sekurytyzacji *na poziomie od 5 do 10 %, w zależności od sposobu zatrzymania. Ponadto sekurytyzowane ekspozycje nie powinny osiągać wyników znacznie różniących się od wyników ekspozycji, które nie były sekurytyzowane.* Ważne jest zatem, aby jednostki inicjujące lub sponsorujące zatrzymywały istotną ekspozycję ekonomiczną netto na przedmiotowe ryzyko bazowe. *Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) powinien – po przedstawieniu sprawozdania przez ERRS – dokonywać co dwa lata przeglądu stopy zatrzymania ryzyka w przedziale od 5 do 20 % dla całego rynku sekurytyzacji lub niektórych segmentów tego rynku za pomocą projektu regulacyjnych standardów technicznych.* W ujęciu bardziej ogólnym transakcje sekurytyzacyjne nie powinny być strukturyzowane w sposób pozwalający na uniknięcie stosowania wymogu zatrzymania ryzyka. Wymóg ten powinien obowiązywać we wszystkich sytuacjach, do których ma zastosowanie ekonomiczny charakter sekurytyzacji, bez względu na to, jakie wykorzystuje się struktury lub instrumenty prawne. Nie ma potrzeby wielokrotnego stosowania wymogu zatrzymania ryzyka. W przypadku każdej transakcji sekurytyzacyjnej wystarczy, że wymogowi temu podlega tylko jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca albo pierwotny kredytodawca. Podobnie, jeżeli transakcje sekurytyzacyjne obejmują inne pozycje sekurytyzacyjne jako ekspozycje bazowe, wymóg zatrzymania ekspozycji powinien mieć zastosowanie jedynie do sekurytyzacji stanowiącej przedmiot inwestycji. Zgłoszenia STS stanowią dla inwestorów informację, że jednostki inicjujące zatrzymują istotną ekspozycję ekonomiczną netto na podstawowe ryzyko. Należy wprowadzić pewne wyjątki w przypadkach, gdy sekurytyzowane ekspozycje są gwarantowane w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie, w szczególności przez władze publiczne. W przypadku gdy wsparcie ze środków publicznych udzielane jest w formie gwarancji lub w inny sposób, wszelkie przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla zasad pomocy państwa.

- (13) Zdolność inwestorów do przeprowadzenia badania due diligence, a tym samym dokonania świadomej oceny wiarygodności kredytowej danego instrumentu sekurytyzacyjnego, zależy od dostępu inwestorów do informacji dotyczących tych instrumentów. W oparciu o dotychczasowy dorobek prawny należy utworzyć kompleksowy system, w którym inwestorzy będą mieli dostęp do wszystkich istotnych

informacji w całym okresie trwania transakcji oraz zmniejszyć obowiązki sprawozdawcze jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i SSPE w celu zapewnienia inwestorom ciągłego, łatwego i bezpłatnego dostępu do wiarygodnych informacji na temat sekurytyzacji. ***Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE powinny również publikować informacje na temat długoterminowego zrównoważonego charakteru sekurytyzacji, sposobu, w jaki przyczyniają się one do realizacji porozumienia zawartego na konferencji klimatycznej ONZ COP21, a także sposobu, w jaki uwzględnia się kryteria z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, o których mowa w zasadach odpowiedzialnego inwestowania ONZ. Aby zwiększyć przejrzystość rynku, należy opracować przepisy ramowe dotyczące gromadzenia przez repozytoria danych odpowiednich sprawozdań, przede wszystkim na temat ekspozycji bazowych sekurytyzacji. Takie repozytoria danych powinny być zatwierdzane i nadzorowane przez ESMA i powinny podlegać ścisłym wymogom. Przy określaniu szczegółów dotyczących takich sprawozdań ESMA powinien wziąć pod uwagę, że wymagane informacje, które mają być przekazywane do repozytoriów, powinny opierać się na istniejących modelach ujawniania takich informacji.***

(13a) Obowiązki wprowadzone i zaostrzone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do konieczności publicznego ujawniania informacji przez uczestników sekurytyzacji nie powinny uniemożliwiać niepublicznych sekurytyzacji, w których jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE danej sekurytyzacji udostępnia co najmniej całą dokumentację bazową, która jest konieczna do zrozumienia transakcji i w sposób wystarczający informuje inwestorów.

(14) Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE powinny udostępnić w sprawozdaniu dla inwestora wszystkie istotne dane na temat jakości kredytowej i wyników ekspozycji bazowych, w tym dane umożliwiające inwestorom wyraźną identyfikację zaległości i przypadków niewykonania zobowiązań przez pierwotnych dłużników, restrukturyzacji długów, umorzenia długów, udzielenia zwłoki, odkupu, przerw w spłacie, strat, odpisów, odzyskania należności i innych środków naprawczych w zakresie wyników osiągniętych przez pulę ekspozycji bazowych. W sprawozdaniu dla inwestorów należy również udostępnić dane dotyczące przepływów pieniężnych generowanych przez ekspozycje bazowe oraz przez zobowiązania z tytułu

emisji sekurytyzacyjnych, w tym oddzielną informację o wpływach i wypłatach z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, czyli planowanej kwocie głównej, planowanych odsetkach, kwocie głównej spłaconej przedterminowo, zaległych odsetkach oraz opłatach i należnościach, a także wszelkie dane dotyczące zaistnienia wszelkich zdarzeń powodujących zmiany w kolejności płatności lub zmianę kontrahenta, a także dane dotyczące kwot i form dostępnego wsparcia jakości kredytowej dla każdej transzy. Chociaż sekurytyzacje, które są proste, przejrzyste i standardowe w przeszłości miały dobre wyniki, spełnienie któregokolwiek z wymogów STS nie oznacza, że pozycja sekurytyzacyjna jest wolna od ryzyka, i nie świadczy w żaden sposób o jakości kredytowej danej sekurytyzacji. Należy je natomiast rozumieć tak, że ostrożny i wykazujący należyłą staranność inwestor będzie w stanie przeanalizować ryzyko związane z daną sekurytyzacją. Powinny istnieć dwa rodzaje wymogów STS: dla długoterminowych sekurytyzacji i dla krótkoterminowych sekurytyzacji (ABCP), które powinny podlegać w dużej mierze podobnym wymogom z określonymi modyfikacjami odzwierciedlającymi cechy strukturalne tych dwóch segmentów rynku. Funkcjonowanie tych rynków jest inne, przy czym programy ABCP opierają się na szeregu transakcji ABCP składających się z ekspozycji krótkoterminowych, które muszą być zastępowane kolejnymi po osiągnięciu terminu zapadalności. Ponadto kryteria STS muszą także odzwierciedlać szczególną rolę jednostki sponsorującej udzielającej pomocy na utrzymanie płynności finansowej spółkom do celów programu ABCP. ***Ze względu na potencjalną koncentrację ryzyka płynności na szczeblu banku sponsorującego, mogłoby to zwiększyć ryzyko systemowe. Dlatego niniejsze rozporządzenie zawiera wymóg regularnego przeprowadzania testów warunków skrajnych w instytucjach finansowych, które chcą wspierać program ABCP.***

- (15) Niniejszy wniosek umożliwia zaklasyfikowane jako STS tylko sekurytyzacji spełniających kryterium „prawdziwej sprzedaży”. W przypadku sekurytyzacji stanowiących prawdziwą sprzedaż własność ekspozycji bazowych jest przenoszona na emitenta, który jest jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (SSPE), lub faktycznie mu przyznawana. Przeniesienie ekspozycji bazowych do SSPE nie powinno podlegać rygorystycznym przepisom dotyczącym wycofania (ang. clawback) w przypadku niewypłacalności sprzedawcy. Takie rygorystyczne przepisy dotyczące wycofania obejmują m.in. przepisy, na mocy których likwidator sprzedawcy może unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych wyłącznie na podstawie

tego, że została dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedawcy, lub przepisy, na mocy których SSPE może zapobiec takiemu unieważnieniu wyłącznie, jeżeli będzie w stanie udowodnić, że nie była świadoma niewypłacalności sprzedawcy w momencie sprzedaży.

- (16) W przypadku sekurytyzacji, które nie są prawdziwą sprzedażą ekspozycje bazowe nie są przenoszone na takiego emitenta, lecz ryzyko kredytowe związane z ekspozycjami bazowymi jest przenoszone za pomocą instrumentu pochodnego lub gwarancji. W ten sposób wprowadzone zostaje dodatkowe ryzyko kredytowe kontrahenta i ewentualne komplikacje związane w szczególności z treścią umowy na instrument pochodny. **Z tych powodów kryteria STS nie zezwalają na sekurytyzację syntetyczną.**

Należy docenić postępy dokonane przez EUNB, opisane w sprawozdaniu z grudnia 2015 r., gdzie zidentyfikowano możliwy zestaw kryteriów STS w odniesieniu do sekurytyzacji syntetycznej. Po ustaleniu przez EUNB zestawu kryteriów STS mających konkretne zastosowanie do bilansowych sekurytyzacji syntetycznych i z myślą o wspieraniu środkami finansowymi realnej gospodarki, a zwłaszcza MŚP, które najbardziej korzystają na tego typu sekurytyzacjach, upoważnia się Komisję do sporządzenia sprawozdania i, w stosownych przypadkach, wniosku ustawodawczego, aby rozszerzyć ramy STS na takie sekurytyzacje, z tym że Komisja nie otrzymuje takiego upoważnienia w przypadku arbitrażowych sekurytyzacji syntetycznych.

- (17) Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy na SSPE powinny spełniać wcześniej określone i jasno zdefiniowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. Substytucja ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i gwarancjami, zasadniczo nie powinna być uznana za aktywne zarządzanie portfelem.
- (18) Aby zagwarantować, że inwestorzy wykonują właściwe badanie due diligence, oraz ***ulatwić ocenę*** ryzyka baz owego, ważne jest, aby transakcje sekurytyzacyjne były zabezpieczone pulami ekspozycji jednorodnymi pod względem rodzaju aktywów. ***Upoważnia się ESMA do opracowania regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego wyjaśnienia kryteriów jednorodności w ramach wymogów dotyczących prostoty.***

- (19) Istotne jest, aby zapobiec powtarzaniu się wyłącznie modeli typu „udzielasz i uciekasz”. W takich sytuacjach pożyczkodawcy udzielają kredytów, stosując nieadekwatną i niewystarczającą politykę zabezpieczania ryzyka kredytowego, ponieważ wiedzą z wyprzedzeniem, że powiązane ryzyko jest docelowo sprzedawane osobom trzecim. Zatem ekspozycje, które mają zostać poddane sekurytyzacji powinny być inicjowane w toku zwykłej działalności jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które nie powinny być mniej rygorystyczne niż standardy, jakie jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca stosuje do zainicjowania podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. Istotne zmiany w standardach zawierania umów kredytowych powinny być w pełni ujawniane potencjalnym inwestorom. Jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca powinni mieć wystarczające doświadczenie w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które zostały objęte sekurytyzacją. W przypadku sekurytyzacji, których ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula kredytów nie powinna obejmować żadnych kredytów, które były oferowane i zostały zawarte w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że kredytodawca nie będzie weryfikować przedstawionych informacji. Ocena zdolności kredytowej kredytobiorcy powinna również spełniać, w stosownych przypadkach, wymogi określone w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE lub 2008/48/WE lub równoważne wymogi w państwach trzecich.
- (20) W przypadku gdy jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE pragną, aby ich sekurytyzacje miały oznaczenie STS, powinny one powiadomić inwestorów, właściwe organy i ESMA, że sekurytyzacje spełniają wymogi STS. ESMA powinna następnie opublikować je w wykazie transakcji udostępnianym na swojej stronie internetowej do celów informacyjnych. Włączenie emisji sekurytyzacyjnej do wykazu ESMA dotyczącego zgłoszonych sekurytyzacji STS nie oznacza, że ESMA lub inne właściwe organy poświadczają, że sekurytyzacja spełnia wymogi STS. Za spełnienie wymogów STS odpowiadają wyłącznie jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE. Będzie to gwarancją, że jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE wezmą odpowiedzialność za twierdzenie, że dana sekurytyzacja spełnia kryteria STS i że na rynku zapewniona jest przejrzystość.

- (21) Jeżeli sekurytyzacja nie spełnia już wymogów STS, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE powinny niezwłocznie powiadomić o tym ESMA. Ponadto, jeżeli właściwy organ nałożył sankcje administracyjne lub zastosował środki naprawcze w odniesieniu do zgłoszenia sekurytyzacji jako STS, organ ten powinien niezwłocznie powiadomić o tym ESMA, aby dzięki umieszczeniu go w wykazie zgłoszeń STS inwestorzy wiedzieli o takich sankcjach i o wiarygodności zgłoszeń STS. Dlatego w interesie jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i SSPE leży dokonywanie przemyślanych zgłoszeń z uwagi na ewentualne negatywne skutki dla ich reputacji.
- (22) Inwestorzy powinni przeprowadzać własne badania due diligence w odniesieniu do inwestycji, proporcjonalnie do ponoszonego ryzyka, ale powinni móc polegać również na zgłoszeniach STS i informacjach przekazanych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE na temat zgodności z wymogami STS.
- (23) Pomoc osób trzecich w sprawdzaniu zgodności sekurytyzacji z wymogami STS może być użyteczna dla inwestorów, jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących oraz SSPE i może przyczynić się do wzrostu zaufania na rynku sekurytyzacji STS. Konieczne jest jednak, aby inwestorzy przeprowadzali własne oceny, brali odpowiedzialność za swoje decyzje inwestycyjne, a nie automatycznie polegali na osobach trzecich.
- (24) Państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy i nadać im niezbędne uprawnienia nadzorcze, dochodzeniowe i pozwalające na stosowanie sankcji. Informacje o sankcjach administracyjnych i środkach naprawczych zasadniczo powinny być publikowane. Ponieważ inwestorzy, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, pierwotni kredytodawcy oraz SSPE mogą mieć siedziby w różnych państwach członkowskich i podlegać nadzorowi różnych właściwych organów w poszczególnych sektorach, należy zapewnić ścisłą współpracę pomiędzy odnośnymi właściwymi organami, w tym Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013⁵, i Europejskimi Urzędami Nadzoru;

⁵ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 263).

współpraca ta powinna opierać się na wzajemnej wymianie informacji i pomocy w zakresie działalności nadzorczej.

- (25) Właściwe organy powinny ściśle koordynować nadzór i wydawać spójne decyzje, zwłaszcza w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia. Jeżeli takie naruszenie dotyczy nieprawidłowego lub wprowadzającego w błąd zgłoszenia, właściwy organ, który stwierdził to naruszenie, powinien poinformować europejskie urzędy nadzoru oraz odnośne właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich. ESMA oraz, w stosownych przypadkach, Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru, powinny mieć możliwość wykonywania swoich uprawnień w zakresie wiążącej mediacji.

- (25a) Aby wykorzystać możliwość nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, należy powierzyć Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu uzupełnienia/zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie przepisów określających procedurę nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, a także rodzaje opłat, czynności podlegające opłatom oraz wysokość tych opłat.*

Aby wypełnić obowiązek posiadania siedziby w Unii przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i pierwotnego kredytodawcę sekurytyzacji STS, a także w świetle potencjalnych zmian ram prawnych, które opierają się na kryteriach BCBS-IOSCO dotyczących identyfikacji prostych przejrzystych i porównywalnych sekurytyzacji, w krajach trzecich, należy powierzyć Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie ekwiwalencji uregulowań prawnych, nadzorczych i wykonawczych krajów trzecich z unijnymi ramami STS.

Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują

wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (26) Niniejsze rozporządzenie wspiera harmonizację niektórych kluczowych elementów rynku sekurytyzacji bez uszczerbku dla dalszej uzupełniającej, opartej na mechanizmach rynkowych harmonizacji procedur i praktyk na rynkach sekurytyzacji. Z tego względu ważne jest, aby podmioty gospodarcze i ich stowarzyszenia zawodowe kontynuowały prace nad dalszą standaryzacją praktyk rynkowych, a w szczególności standaryzacją dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji. Komisja będzie uważnie monitorować działania standaryzacyjne prowadzone przez uczestników rynku i składać sprawozdania na ten temat.
- (27) Dyrektywa w sprawie UCITS, dyrektywa Wyplącalność II, rozporządzenie w sprawie agencji ratingowych, dyrektywa w sprawie ZAFI i rozporządzenie w sprawie infrastruktury rynku europejskiego zostają odpowiednio zmienione, aby zapewnić spójność unijnych przepisów prawnych z niniejszym rozporządzeniem w zakresie przepisów dotyczących sekurytyzacji, których głównym celem jest ustanowienie i zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego, w szczególności poprzez zapewnienie równych warunków działania na rynku wewnętrznym dla wszystkich inwestorów instytucjonalnych.
- (28) Jeśli chodzi o zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012, kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawierane przez SSPE nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, o ile spełnione są pewne warunki. Powodem jest to, że stronami kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawieranych z SSPE, są zabezpieczeni wierzyciele objęci umowami sekurytyzacji i zazwyczaj zapewniona jest odpowiednia ochrona przed ryzykiem kredytowym kontrahenta. W odniesieniu do instrumentów pochodnych rozliczanych poza systemem partnerów centralnych, wymagane poziomy zabezpieczenia powinny również uwzględniać specyficzną strukturę umów sekurytyzacji i już przewidzianą w nich ochronę.
- (29) Między obligacjami zabezpieczonymi i sekurytyzacjami istnieje pewna substytucyjność. Dlatego, aby zapobiec ewentualnemu zakłóceniu lub arbitrażowi

między wykorzystaniem sekurytyzacji i obligacji zabezpieczonych ze względu na różne traktowanie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych przez emitentów obligacji zabezpieczonych lub przez SSPE, należy również zmienić rozporządzenie (UE) nr 648/2012, tak aby zwolnić emitentów obligacji zabezpieczonych z obowiązku rozliczania oraz aby emitenci obligacji zabezpieczonych podlegali tym samym dwustronnym depozytom zabezpieczającym.

- (30) Aby określić wymogi w zakresie zatrzymania ryzyka, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych określających warunki zatrzymania ryzyka, pomiaru poziomu zatrzymania, niektórych zakazów dotyczących zatrzymanego ryzyka, zatrzymania na zasadzie skonsolidowanej oraz zwolnienia dotyczącego niektórych transakcji. Podczas opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna korzystać z wiedzy specjalistycznej EUNB w zakresie przygotowywania aktów delegowanych. EUNB powinien prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi europejskimi urzędami nadzoru.
- (31) Aby zapewnić inwestorom ciągły, łatwy i bezpłatny dostęp do wiarygodnych informacji na temat sekurytyzacji, te same uprawnienia do przyjmowania aktów powinny zostać przyznane Komisji w odniesieniu do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych dotyczących porównywalnych informacji na temat ekspozycji bazowych oraz regularnych sprawozdań dla inwestorów oraz wymogów, jakie musi spełniać strona internetowa, na której informacje te są udostępniane posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych. Podczas opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna korzystać z wiedzy specjalistycznej ESMA w zakresie przygotowywania aktów delegowanych. ESMA powinna prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi europejskimi urzędami nadzoru.
- (32) Aby ułatwić ten proces inwestorom, jednostkom inicjującym, jednostkom sponsorującym i SSPE te same uprawnienia do przyjmowania aktów powinny zostać przyznane Komisji w odniesieniu do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wzoru zgłoszeń STS, które zapewnią inwestorom i właściwym organom wystarczające informacje umożliwiające ocenę zgodności z

wymogami STS. Podczas opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna korzystać z wiedzy specjalistycznej ESMA w zakresie przygotowywania aktów delegowanych. ESMA powinna prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi europejskimi urzędami nadzoru.

- (33) W celu określania warunków współpracy i obowiązkowej wymiany informacji przez właściwe organy, takie same uprawnienia do przyjmowania aktów powinny zostać przekazane Komisji w odniesieniu do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych określających informacje podlegające wymianie oraz treść i zakres obowiązkowo zgłaszanych informacji. Podczas opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna korzystać z wiedzy specjalistycznej ESMA w zakresie przygotowywania aktów delegowanych. ESMA powinna prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi europejskimi urzędami nadzoru.
- (34) Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (35) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą być osiągnięte w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie z uwagi na fakt, że rynki sekurytyzacji działają globalnie i że należy zapewnić równe warunki działania na rynku wewnętrznym dla wszystkich inwestorów instytucjonalnych i jednostek zaangażowanych w sekurytyzację i, ze względu na ich skalę i skutki, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (36) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do sekurytyzacji, w ramach których wyemitowano papiery wartościowe w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub później.
- (37) W przypadku pozycji sekurytyzacyjnych niezrealizowanych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE mogą posługiwać się oznaczeniem „STS”, pod warunkiem że dana sekurytyzacja spełnia wymogi STS – *w przypadku pewnych wymogów w momencie zgłoszenia, a w*

przypadku innych wymogów w momencie zainicjowania. W związku z tym jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE powinny mieć możliwość zgłoszenia STS do ESMA zgodnie z art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. ***Wszelkie późniejsze modyfikacje sekurytyzacji powinny być akceptowane pod warunkiem, że sekurytyzacja nadal spełnia wszystkie obowiązujące wymogi STS.***

- (38) Wymogi dotyczące badania due diligence ***stosowane zgodnie z obowiązującym prawem unijnym przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia*** powinny nadal mieć zastosowanie do sekurytyzacji emitowanych w dniu 1 stycznia 2011 r. lub później oraz do sekurytyzacji wyemitowanych przed tą datą, ***w tym*** jeżeli po dniu 31 grudnia 2014 r. dodane zostały nowe ekspozycje bazowe lub też gdy ekspozycje zostały zastąpione. Odpowiednie artykuły rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014, które określają wymogi w zakresie zatrzymania ryzyka dotyczące instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt (1) i (2) rozporządzenia (UE) nr 2013/575 powinny pozostać w mocy do momentu, gdy zaczną mieć zastosowanie regulacyjne standardy techniczne dotyczące zatrzymania ryzyka zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Ze względu na pewność prawa instytucje kredytowe lub przedsiębiorstwa inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji oraz zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi powinny – w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych niezrealizowanych na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia – nadal podlegać, odpowiednio, przepisom art. 405 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, rozdziału 1, 2 i 3 i art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014, art. 254 i 255 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 oraz art. 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013. Aby jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE spełniały swoje obowiązki w zakresie przejrzystości do momentu, gdy zaczną mieć zastosowanie regulacyjne standardy techniczne, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia udostępniają one informacje wymienione w załącznikach I–VIII do rozporządzenia delegowanego 2015/3/UE na stronie internetowej, o której mowa w art. 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ogólne ramy dla sekurytyzacji. W rozporządzeniu definiuje się sekurytyzację i ustanawia wymogi dotyczące badania due diligence, zatrzymania ryzyka oraz przejrzystości dla stron uczestniczących w sekurytyzacji **■**. Nakreślono tu również ramy prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji czyli sekurytyzacji STS.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do inwestorów instytucjonalnych **■**, jednostek inicjujących, pierwotnych kredytodawców, jednostek sponsorujących i podmiotów specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „sekurytyzacja” oznacza transakcję lub program, w wyniku których ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji ulega podziałowi na transe charakteryzujące się obiema następującymi cechami:
 - a) płatności w ramach transakcji lub programu zależą od dochodów z tytułu ekspozycji lub puli ekspozycji;
 - b) hierarchia tranz określa rozkład strat w czasie trwania transakcji lub programu.
- 2) „jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji” lub „SSPE” oznacza spółkę, instytucję powierniczą lub inną osobę prawną niebędącą jednostką inicjującą lub jednostką sponsorującą, utworzoną w celu przeprowadzenia jednej lub więcej

sekurytyzacji, której działalność ogranicza się do działań odpowiednich dla osiągnięcia tego celu i której struktura ma na celu oddzielenie zobowiązań SSPE od zobowiązań jednostki inicjującej, a posiadacze udziałów w takiej jednostce mają prawo zastawiać je lub zamieniać bez żadnych ograniczeń;

- 3) „jednostka inicjująca” oznacza:
- a) jednostkę, która samodzielnie lub za pośrednictwem jednostek powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, była zaangażowana w pierwotną umowę dającą początek zobowiązaniom lub potencjalnym zobowiązaniom dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiącym podstawę ekspozycji objętych sekurytyzacją; lub
 - b) jednostkę, która kupuje ekspozycje osoby trzeciej na własny rachunek, a następnie poddaje je sekurytyzacji;
- 4) „resekurytyzacja” oznacza sekurytyzację, w której przypadku co najmniej jedna z ekspozycji bazowych jest pozycją sekurytyzacyjną;
- 5) „jednostka sponsorująca” oznacza instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, inną niż jednostka inicjująca, zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt (1) i (2) rozporządzenia (UE) nr 2013/575, która ustanawia i prowadzi program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami lub inną transakcję sekurytyzacyjną lub program sekurytyzacyjny, w ramach których kupowane są ekspozycje od jednostek będących osobami trzecimi;
- 6) „transza” oznacza ustalony umownie segment ryzyka kredytowego związanego z ekspozycją lub pulą ekspozycji, przy czym pozycja w takim segmencie obciążona jest większym lub mniejszym ryzykiem straty kredytowej niż pozycja o tej samej kwocie w innym segmencie, nie uwzględnia się przy tym ochrony kredytowej zapewnianej przez osoby trzecie bezpośrednio posiadaczom pozycji w danym segmencie lub innych segmentach;
- 7) „program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami” lub program ABCP oznacza program sekurytyzacji, w ramach którego emitowane są papiery wartościowe przyjmujące głównie postać papierów dłużnych przedsiębiorstw

zabezpieczonych aktywami z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym jeden rok lub krótszym;

- 8) „transakcja na papierach dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami” lub transakcja ABCP oznacza sekurytyzację w ramach programu ABCP;
- 9) „sekurytyzacja tradycyjna” oznacza sekurytyzację, w ramach której prowadzi się ekonomiczny transfer ekspozycji objętych sekurytyzacją. Odbywa się to w drodze przeniesienia własności sekurytyzowanych ekspozycji z jednostki inicjującej na rzecz jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (SSPE) lub poprzez subpartycypację takiej jednostki. Wyemitowane papiery wartościowe nie stanowią zobowiązań płatniczych jednostki inicjującej;
- 10) „sekurytyzacja syntetyczna” oznacza sekurytyzację, w ramach której przeniesienie ryzyka odbywa się przy użyciu kredytowych instrumentów pochodnych lub gwarancji, a ekspozycje objęte sekurytyzacją pozostają ekspozycjami jednostki inicjującej;
- 11) „inwestor” oznacza osobę posiadającą *pozycję sekurytyzacyjną*;
- 12) „*inwestor instytucjonalny*” oznacza każdy z następujących podmiotów:
 - (i) *zakład* ubezpieczeń w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Wyłącalność II);
 - (ii) *zakład* reasekuracji w rozumieniu art. 13 ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE;
 - (iii) *instytucja* pracowniczych programów emerytalnych (*IORP*) *objęta* zakresem *art. 2* dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady **■**, chyba że państwa członkowskie zdecydowały o niestosowaniu tej dyrektywy w całości lub w części do takiej instytucji zgodnie z art. 5 tej dyrektywy;
 - (iv) *zarządzający* alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE;

- (v) *spółka zarządzająca przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)* w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁶;
- (vi) wewnątrz zarządzone UCITS będące spółką inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE i nie wyznaczyła spółki zarządzającej, która uzyskała zezwolenie na podstawie tej dyrektywy, do zarządzania jej sprawami;
- (vii) *fundusz rynku pieniężnego (FRP), zdefiniowany w rozporządzeniu .../... Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie funduszy rynku pieniężnego (FRP)*;
- (viii) *instytucja kredytowa* lub *firma inwestycyjna* w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013;
- (ix) *wielostronny bank rozwoju w rozumieniu art. 117 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, organizacja międzynarodowa lub podmiot promocyjny*.
- 13) „jednostka obsługująca” oznacza jednostkę zdefiniowaną w art. 142 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia nr 2013/575/UE;
- 14) „instrument wsparcia płynności” oznacza pozycję sekurytyzacyjną z tytułu umowy o dostarczenie środków finansowych w celu zapewnienia terminowości przepływów pieniężnych do inwestorów;
- 15) „ekspozycja odnawialna” oznacza ekspozycję, w przypadku której salda należności klientów mogą ulegać wahaniom w zależności od ich decyzji o zaciąganiu i spłaceniu kredytu, do wysokości uzgodnionego limitu;
- 16) „sekurytyzacja odnawialna” oznacza sekurytyzację, w przypadku której sama struktura sekurytyzacji ulega odnowieniu poprzez dodawanie ekspozycji do puli

⁶ *Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).*

ekspozycji lub usuwanie ich z niej, niezależnie od tego czy ekspozycje bazowe są odnawiane czy nie;

- 17) „opcja przedterminowej spłaty należności” oznacza klauzulę umowną w ramach sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych lub sekurytyzacji odnawialnej nakazującą w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń wykup pozycji inwestorów przed pierwotnie określonym terminem zapadalności wyemitowanych papierów wartościowych;
- 18) „transza pierwszej straty” oznacza najbardziej podporządkowaną transzę w ramach sekurytyzacji, która jest pierwszą transzą służącą pokryciu poniesionej straty dotyczącej sekurytyzowanych ekspozycji i tym samym zapewnia ochronę transzy drugiej straty oraz, w stosownych przypadkach, ochronę transz mających wyższy stopień uprzywilejowania.
- 18a) „pozycja sekurytyzacyjna” oznacza ekspozycję z tytułu sekurytyzacji;**
- 18b) „pierwotny kredytodawca” oznacza jednostkę, która samodzielnie bądź za pośrednictwem jednostek powiązanych zawarła pierwotną umowę dającą początek zobowiązaniom lub potencjalnym zobowiązaniom dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiącym podstawę ekspozycji objętej sekurytyzacją;**
- 18c) „bilansowa sekurytyzacja syntetyczna” oznacza sekurytyzację zdefiniowaną w art. 242 ust. 11 rozporządzenia 575/2013, w przypadku której jednostką inicjującą jest instytucja kredytowa lub jednostka powiązana instytucji kredytowej, sekurytyzowane ekspozycje stanowią część portfela niehandlowego jednostki inicjującej lub jednej z jej jednostek powiązanych, a ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE (MiFID);**
- 18d) „w pełni wspierany program ABCP” oznacza program ABCP, który jednostka sponsorująca w pełni i bezpośrednio wspiera, dostarczając SSPE instrument wsparcia płynności, który obejmuje:**
- a) wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe programu;**
 - b) wszelkie istotne ryzyka rozmycia sekurytyzowanych ekspozycji;**

- c) *wszelkie inne istotne koszty transakcyjne i koszty całego programu ABCP;*
- 18e) *„przedsiębiorstwo niefinansowe” oznacza kontrahenta niefinansowego w rozumieniu art. 2 ust. 9 rozporządzenia 648/2012;*
- 18f) *„beneficjent rzeczywisty” oznacza osobę fizyczną, która jest ostatecznym właścicielem danego podmiotu, zgodnie z definicją w art. 3 ust. 6 dyrektywy (UE) 2015/849.*

Artykuł 2a

Uczestnicy rynku sekurytyzacji

1. *Podmioty inwestujące w sekurytyzację muszą być inwestorami instytucjonalnymi innymi niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca danej sekurytyzacji, lub instytucjami z terytoriów i państw trzecich, w których wymogi nadzorcze i regulacyjne uznawane są za równoważne odpowiednim wymogom obowiązującym w Unii na mocy aktów, o których mowa w art. 2 ust. 12 pkt (i)-(ix).*
2. *W danej sekurytyzacji przynajmniej jeden podmiot – jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca – musi być:*
 - a) *podmiotem objętym regulacją w rozumieniu art. 2 ust. 4 dyrektywy 2002/87/WE⁷;*
 - b) *kredytodawcą w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 2014/17/UE;*
 - c) *instytucją finansową, której głównym celem działalności jest zapewnienie mechanizmów finansowania, takich jak pożyczki, leasing, dzierżawa z opcją zakupu lub podobne mechanizmy wchodzące w zakres art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i która prowadzi działalność w zakresie*

⁷ *Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).*

udzielania kredytów i leasingu finansowego zgodnie z pkt 2 i 3 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE; lub

d) wielostronnym bankiem rozwoju w rozumieniu art. 117 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 2b

Wymogi w odniesieniu do SSPE

Na mocy niniejszego rozporządzenia SSPE nie może mieć siedziby w państwie trzecim, w którym zachodzi jedna z poniższych sytuacji:

- a) dane państwo trzecie promuje się jako centrum offshore lub jako kraj bez podatków bądź z podatkiem nominalnym;*
- b) występuje brak rzeczywistej wymiany informacji z zagranicznymi organami podatkowymi;*
- c) występuje brak przejrzystości przepisów ustawodawczych, sądowych lub administracyjnych;*
- d) nie ma wymogu istotnej obecności na rynku lokalnym;*
- e) dane państwo trzecie grupa specjalna ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu sklasyfikowała jako państwo lub terytorium odmawiające współpracy lub znalazło się ono w unijnym wykazie jurysdykcji unikających współpracy;*
- f) dane państwo trzecie nie podpisało z państwem członkowskim siedziby emitenta, jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy umowy, która zapewnia, że państwo trzecie w pełni stosuje standardy określone w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, w tym na temat ewentualnych wielostronnych konwencji podatkowych.*

Rozdział 2

Przepisy mające zastosowanie do wszystkich sekurytyzacji

Artykuł 3

Wymogi due diligence obowiązujące inwestorów instytucjonalnych

1. Przed przyjęciem ryzyka związanego z sekurytyzacją inwestor instytucjonalny, **inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca**, sprawdza, czy:
 - a) jeżeli jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca nie jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca udziela wszystkich **█** kredytów **powodujących ekspozycje bazowe** na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procedur zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów i posiada skuteczne systemy stosowania tych kryteriów i procesów;
zgodnie z art. 5 niniejszego rozporządzenia jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca **ujawnia inwestorowi instytucjonalnemu, że** zachowuje **w każdym momencie** istotny udział gospodarczy netto zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia;
 - b) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE **w stosownych przypadkach** udostępniają informacje wymagane na mocy art. 5 niniejszego rozporządzenia z częstotliwością i zgodnie z procedurami określonymi w tym artykule.
2. Przed przyjęciem ryzyka związanego z **pozycją sekurytyzacyjną** inwestorzy instytucjonalni, **inni niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca**, przeprowadzają badanie due diligence współmierne do ponoszonego ryzyka. **Badanie to obejmuje** co najmniej:
 - a) charakterystykę ryzyka poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych i ekspozycji bazowych;

- b) wszystkie cechy strukturalne sekurytyzacji, które mogą mieć istotny wpływ na wyniki pozycji sekurytyzacyjnych, w tym umowna kolejność płatności i kolejność zdarzeń uruchamiających daną płatność, elementy powodujące poprawę kredytowania, wsparcie płynności, mechanizmy wyzwalania wartości rynkowej oraz odnoszące się do konkretnej transakcji definicje niewykonania zobowiązania;
- c) w odniesieniu do sekurytyzacji **zgłoszonej** jako STS **zgodnie z art. 14 – spełnianie przez daną sekurytyzację wymogów określonych** w art. 7–10, **jeśli nie jest to sekurytyzacja ABCP**, oraz art. 11–14, **jeśli jest to sekurytyzacja ABCP**. Inwestorzy instytucjonalni mogą w odpowiednim stopniu polegać na zgłoszeniu STS zgodnie z art. 14 ust. 1 oraz na ujawnionych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE informacjach dotyczących zgodności z wymogami STS.

W drodze odstępstwa od lit. a) i b), w przypadku w pełni wspieranego programu ABCP inwestorzy instytucjonalni inwestujący w stosowne papiery dłużne przedsiębiorstw biorą pod uwagę cechy programu ABCP i wsparcie na utrzymanie płynności dostarczane przez jednostkę sponsorującą.

- 3. Inwestorzy instytucjonalni, **inni niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca**, którzy są narażeni na ryzyko związane z **pozycją sekurytyzacyjną**, muszą przynajmniej:
 - a) ustanowić pisemne procedury współmierne z profilem ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej i, o ile dotyczy, stosowne do ich portfela handlowego i niehandlowego, w celu bieżącego monitorowania zgodności z przepisami ust. 1 i 2 oraz wyników pozycji sekurytyzacyjnych i ekspozycji bazowych. W stosownych przypadkach te pisemne procedury obejmują monitorowanie rodzaju ekspozycji, udziału procentowego kredytów przeterminowanych o ponad 30, 60 i 90 dni, współczynnika niewykonania zobowiązań, częstości przedterminowych spłat, kredytów w windykacji, stopni odzysku, odkupów, modyfikacji pożyczek, przerw w spłacie, rodzajów zabezpieczenia i tego, przez kogo zamieszкана jest nieruchomość, oraz rozkładu częstości punktowych ocen zdolności kredytowej lub inne środki oceny wiarygodności kredytowej

odnoszące się do wszystkich ekspozycji bazowych, dywersyfikacji sektorowej i geograficznej, rozkładu częstości wskaźnika wysokości zadłużenia do wartości zabezpieczenia w przedziałach umożliwiającą odpowiednią analizę wrażliwości. ■

- b) regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych w odniesieniu do przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczenia ekspozycji bazowych w sposób współmierny do charakteru, skali i złożoności ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej; *w drodze odstępstwa, w przypadku w pełni wspieranych transakcji ABCP – regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych w odniesieniu do zdolności kredytowej dostawcy instrumentu wsparcia płynności również dla sekurytyzacji oznaczonych jako STS;*
 - c) zapewnić odpowiedni poziom sprawozdawczości wewnętrznej dla organu zarządzającego, tak aby znał on istotne ryzyko wynikające z pozycji sekurytyzacyjnych oraz wiedział, że ryzykiem związanym z tymi inwestycjami zarządza się w sposób właściwy;
 - d) być w stanie wykazać na żądanie swoim właściwym organom, że w odniesieniu do każdej z ich pozycji sekurytyzacyjnych mają kompleksową i dokładną wiedzę na temat danej pozycji i jej ekspozycji bazowych oraz że wdrożyli pisemne zasady i procedury zarządzania ryzykiem i rejestrowania istotnych informacji.
- da) poinformować ESMA o swojej inwestycji zgodnie z art. 5.*

3a. *Nie naruszając ust. 1–3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy inwestor instytucjonalny upoważnił przedsiębiorstwa inwestycyjne lub podlegające regulacji podmioty zarządzające aktywami do podejmowania decyzji w zakresie zarządzania inwestycyjnego, które mogłyby narazić go na ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, ten inwestor instytucjonalny może polecić tym przedsiębiorstwom inwestycyjnym lub podlegającym regulacji podmiotom zarządzającym aktywami, by wypełniły swoje obowiązki na mocy niniejszego artykułu w odniesieniu do każdej ekspozycji z tytułu sekurytyzacji będącej wynikiem tych decyzji. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy inwestorowi instytucjonalnemu polecono zgodnie z niniejszym ustępem wypełnienie obowiązków innego inwestora instytucjonalnego i gdy nie*

wykona on tych obowiązków, każda sankcja, którą można nałożyć do celów art. 17 i 18 może zostać nałożona na zarządzającego inwestora instytucjonalnego, a nie na inwestora instytucjonalnego, który posiada ekspozycję z tytułu danej sekurytyzacji.

- 3b.** *ESMA może, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, przyjąć wytyczne, które dokładniej określają warunki, w jakich sekurytyzowane ekspozycje nie stanowią istotnej ekspozycji na ryzyko zgodnie z ust. 2 i w przypadku których za wystarczającą uznaje się zgodność z wymogami określonymi w lit. a)–c) tego ustępu.*

Artykuł 4

Zatrzymanie ryzyka

- 1.** Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca sekurytyzacji na bieżąco zatrzymuje istotny udział gospodarczy netto w sekurytyzacji w wysokości nie mniejszej niż 5 % **lub 10 % w zależności od sposobu zatrzymania ryzyka wybranego zgodnie z ust. 2. W ramach mandatu udzielonego zgodnie z art. 16a niniejszego rozporządzenia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) w ścisłej współpracy z ERRS podejmuje uzasadnioną decyzję określającą wymagane stopy zatrzymania ryzyka na poziomie do 20 % w zależności od warunków rynkowych. Istotny udział gospodarczy netto mierzy się w momencie początkowym i określa się na podstawie hipotetycznej wartości pozycji pozabilansowych.** Jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie uzgodnili między sobą, kto zatrzyma istotny udział gospodarczy netto, jednostka inicjująca zatrzymuje istotny udział gospodarczy netto. Do poszczególnych sekurytyzacji nie stosuje się wielokrotnie wymogów dotyczących zatrzymania. Istotny udział gospodarczy netto mierzy się w momencie początkowym i określa się na podstawie hipotetycznej wartości pozycji pozabilansowych. Istotny udział gospodarczy netto nie jest dzielony między różne rodzaje podmiotów zatrzymujących i nie podlega żadnemu ograniczeniu ryzyka kredytowego bądź zabezpieczeniu.

- 1a.** *Straty z tytułu aktywów sekurytyzowanych, mierzone w ujęciu rocznym, nie mogą być znacznie wyższe niż straty w tym samym okresie z tytułu aktywów jednorodnych,*

zgodnie z art. 8 ust. 4, wybranych losowo z bilansu jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy sekurytyzacji. Jeżeli warunek ten nie jest spełniony, właściwy organ analizuje potencjalny niewłaściwy wybór aktywów przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą lub pierwotnego kredytodawcę sekurytyzacji, z możliwością nałożenia grzywny zgodnie z art. 17.

2. Za zatrzymanie istotnego udziału gospodarczego netto nie mniejszego niż **wartość określona w ust. 1** uznaje się tylko jedno z poniższych:
- a) zatrzymanie wartości nominalnej nie mniejszej niż **10 %** każdej z transz sprzedanych lub przekazanych inwestorom; **jako rozwiązanie alternatywne – zatrzymanie co najmniej 10 % wartości nominalnej każdej sekurytyzowanej ekspozycji, pod warunkiem że stopień uprzywilejowania ryzyka kredytowego z tytułu takich ekspozycji jest równy lub niższy od stopnia ryzyka kredytowego sekurytyzowanego z tytułu tych samych ekspozycji;**
 - b) w przypadku sekurytyzacji odnawialnych lub sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych – zatrzymanie przez jednostkę inicjującą udziału wynoszącego co najmniej **10 %** wartości nominalnej każdej z sekurytyzowanych ekspozycji;
 - c) zatrzymanie losowo wybranych ekspozycji, wynoszących **co najmniej 10 %** wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, gdyby w innym przypadku takie niesekurytyzowane ekspozycje zostały poddane sekurytyzacji w danej sekurytyzacji, o ile liczba ekspozycji potencjalnie sekurytyzowanych jest nie mniejsza niż 100 w momencie początkowym;
 - d) zatrzymanie transzy pierwszej straty oraz w razie potrzeby, jeżeli takie zatrzymanie wynosi mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, innych transz o takim samym lub wyższym profilu ryzyka niż transze przekazane lub sprzedane inwestorom i o terminie zapadalności nie wcześniejszym niż transz przekazanych lub sprzedanych inwestorom, tak aby zatrzymana wartość wynosiła ogółem nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji;
 - e) zatrzymanie ekspozycji pierwszej straty w wysokości **co najmniej 7,5 %** każdej ekspozycji sekurytyzowanej w danej sekurytyzacji.³ Jeżeli

posiadająca siedzibę w Unii finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej w rozumieniu dyrektywy nr 2002/87/WE, dominująca instytucja kredytowa lub posiadająca siedzibę w Unii finansowa spółka holdingowa, bądź jedna z jej jednostek zależnych w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca sekurytyzuje ekspozycje z jednej lub kilku instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych lub innych instytucji finansowych objętych zakresem nadzoru na zasadzie skonsolidowanej, wymóg, o którym mowa w ust. 1, może zostać spełniony na podstawie skonsolidowanej sytuacji powiązanej dominującej instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą w Unii.

Akapit pierwszy stosuje się tylko w przypadku, gdy instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne lub instytucje finansowe, które utworzyły sekurytyzowane ekspozycje, spełniają wymogi określone w art. 79 dyrektywy 36/2013/UE oraz terminowo przekazują informacje potrzebne do spełnienia wymogów określonych w art. 5 niniejszego rozporządzenia jednostce inicjującej lub jednostce sponsorującej oraz unijnej dominującej instytucji kredytowej, finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą w Unii.

4. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadkach, w których sekurytyzowane ekspozycje stanowią ekspozycje wobec następujących podmiotów lub są przez te podmioty w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane:
 - a) instytucje rządowe na szczeblu centralnym lub banki centralne;
 - b) jednostki samorządu regionalnego, władze lokalne i podmioty sektora publicznego państw członkowskich w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) ***krajowe banki lub*** instytucje ***prorozwojowe w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/1017;***
 - d) wielostronne banki rozwoju wymienione w art. 117 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

6. EUNB w bliskiej współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych *w celu zmiany poziomu zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 16a oraz* w celu bardziej szczegółowego określenia wymogu zatrzymania ryzyka, w szczególności w odniesieniu do:
- a) warunków zatrzymania ryzyka zgodnie z ust. 2 *oraz minimalnej stopy zatrzymania ekspozycji pierwszej straty zgodnie z ust. 2 lit. e);*
 - b) pomiaru poziomu zatrzymania, o którym mowa w ust. 1;
 - c) zakazu zabezpieczania lub sprzedaży zatrzymanego udziału;
 - d) warunków zatrzymania na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 3;
 - e) warunków zwolnienia transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, o których mowa w ust. 5;
 - ea) *corocznych obowiązków sprawozdawczych jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub pierwotnego kredytodawcy sekurytyzacji wobec organów nadzorczych w odniesieniu do strat poniesionych na aktywach sekurytyzowanych w porównaniu z zatrzymanymi aktywami, w celu dokonania oceny realizacji obowiązku określonego w ust. 1a;*
 - eb) *procedury losowego wyboru jednorodnych aktywów z bilansu jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy, metody pomiaru służącego ustaleniu, czy różnica między stratami jest znaczna oraz jak obliczyć korzyść wynikłą z naruszenia wymogu określonego w ust. 1a;*
 - ec) *odpowiedniego minimalnego zatrzymania ekspozycji pierwszej straty każdego składnika sekurytyzowanych aktywów w wysokości od 5 do 10 %.*

EUNB przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do

dnia [sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Właściwe organy mają obowiązek stosować te regulacyjne standardy techniczne.

Na podstawie tych regulacyjnych standardów technicznych właściwe organy opracowują tabelę stóp zatrzymania ryzyka dla różnych typów sekurytyzacji. EUNB dba o spójność wdrożenia tych regulacyjnych standardów technicznych przez właściwe organy.

Artykuł 5

Wymogi dotyczące przejrzystości dla jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, SSPE i inwestorów

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE danej sekurytyzacji zgodnie z ust. 2 udostępniają co najmniej następujące informacje posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych, **inwestorom (przed przyjęciem przez nich ryzyka związanego z pozycją sekurytyzacyjną) oraz** właściwym organom, o których mowa w art. 15 niniejszego rozporządzenia:
 - a) co kwartał informacje na temat ekspozycji bazowych sekurytyzacji lub, w przypadku ABCP – co miesiąc informacje na temat należności bazowych lub należności kredytowych;
 - b) **wszelkie podstawowe dokumenty istotne dla zrozumienia transakcji, w tym – o ile są dostępne –co najmniej:**
 - (i) ostateczny dokument ofertowy lub prospekt emisyjny wraz z dokumentami dotyczącymi zakończenia transakcji, z wyłączeniem opinii prawnych;
 - (ii) w przypadku sekurytyzacji tradycyjnej umowa sprzedaży aktywów, umowa przeniesienia, nowacji lub cesji aktywów i wszelkie stosowne deklaracje powiernictwa;

(iii) instrumenty pochodne i umowy gwarancyjne oraz wszelkie istotne dokumenty dotyczące zabezpieczenia, w ramach których ekspozycje objęte sekurytyzacją pozostają ekspozycjami jednostki inicjującej;

(iiia) szczegółowy opis kolejności płatności;

(iv) umowy obsługi, obsługi rezerwowej, administrowania i zarządzania płynnością;

(v) umowa powiernicza, dokument zabezpieczenia, umowa agencyjna, umowa rachunku bankowego, umowa inwestycji gwarantowanych, umowa ramowa dotycząca warunków lub zarządu powierniczego lub umowa ramowa dotycząca definicji lub podobna dokumentacja prawna o równoważnej wartości prawnej;

(vi) wszelkie istotne umowy między wierzycielami, dokumenty dotyczące instrumentów pochodnych, umowy pożyczki podporządkowanej, umowy pożyczki na rozpoczęcie działalności, umowy instrumentu wsparcia płynności;

(vii) wszelkie inne dokumenty, które są niezbędne do zrozumienia transakcji;

(viiia) informacje o procedurze udzielania kredytu oraz o procedurze punktowej oceny kredytowej stosowanej w przypadku aktywów bazowych w danej sekurytyzacji, a także o historycznej ewolucji kredytów zagrożonych, których umowy zostały zawarte przez jednostkę inicjującą;

c) w przypadku gdy prospekt emisyjny nie został sporządzony zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁸, streszczenie transakcji lub przegląd głównych cech sekurytyzacji, w tym, w stosownych przypadkach:

(i) informacje dotyczące struktury transakcji;

⁸ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).

- (ii) informacje dotyczące charakterystyki ekspozycji, przepływów pieniężnych, kaskady strat, cech wsparcia jakości kredytowej i wsparcia płynności;
 - (iii) informacje dotyczące praw głosu posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych i ich związku z innymi zabezpieczonymi wierzycielami;
 - (iv) wykaz wszystkich mechanizmów inicjujących i zdarzeń, o których mowa w dokumentach przekazanych zgodnie z lit. b) i które mogą mieć istotny wpływ na wyniki pozycji sekurytyzacyjnej;
 - (v) schematy struktury zawierające przegląd transakcji, przepływy pieniężne i strukturę własności;
- d) w przypadku sekurytyzacji STS – zgłoszenie STS, o którym mowa w art. 14 **■** ;
- e) kwartalne sprawozdania dla inwestorów, lub – w przypadku ABCP – miesięczne sprawozdania dla inwestorów, zawierające następujące informacje:
- (i) wszystkie istotne dane na temat jakości kredytowej i wyników ekspozycji bazowych;
 - (ii) dane na temat przepływów pieniężnych generowanych przez ekspozycje bazowe oraz zobowiązania danej sekurytyzacji **■** oraz informacje na temat zaistnienia wszelkich zdarzeń powodujących zmiany w kolejności płatności lub zmianę kontrahenta;
 - (iii) informacje o zatrzymanym ryzyku, **w tym o tym, kto je zatrzymuje i w jaki sposób**, zgodnie z art. 4 oraz informacje wymagane na podstawie ust. 3;
- f) w stosownych przypadkach informacje na podstawie art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁹ dotyczące wykorzystania informacji poufnych i manipulacji na rynku;

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

- g) jeżeli lit. f) nie ma zastosowania, wszelkie istotne zdarzenia, takie jak:
- (i) istotne naruszenie obowiązków określonych w dokumentach przekazanych zgodnie z lit. b), w tym wszelkie środki naprawcze, zwolnienia lub zezwolenia zastosowane w odniesieniu do takiego naruszenia;
 - (ii) zmiana cech strukturalnych, która może mieć istotny wpływ na wyniki sekurytyzacji;
 - (iii) istotna zmiana charakterystyki ryzyka sekurytyzacji lub ekspozycji bazowych;
 - (iv) w przypadku sekurytyzacji STS, jeżeli sekurytyzacja przestaje spełniać wymogi STS lub jeżeli właściwe organy zastosowały środki naprawcze lub administracyjne;
 - (v) wszelkie istotne zmiany w dokumentach transakcji.

Informacje określone w lit. a), b), c) i d) udostępnia się niezwłocznie, najpóźniej po zakończeniu transakcji.

Informacje określone w lit. a) i e) udostępniane są w tym samym momencie co kwartał, nie później niż miesiąc po terminie wymagalności płatności odsetek. Jeśli chodzi o sekurytyzacje ABCP, informacje określone w lit. a) i e) udostępniane są w tym samym momencie co miesiąc, nie później niż miesiąc po terminie wymagalności płatności odsetek.

Informacje określone w lit. f) i g) udostępniane są niezwłocznie.

W przypadku ABCP informacje wymienione w lit. a), c) ppkt (ii) i lit. e) ppkt (i) są udostępniane posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych w formie zbiorczej.

1a. Inwestor w pozycję sekurytyzacyjną na rynku wtórnym zgodnie z ust. 2 udostępnia właściwemu organom, o których mowa w art. 15 niniejszego rozporządzenia, co najmniej informacje o:

- a) beneficjencie rzeczywistym, w tym kraju jego siedziby i branży, w której***

działa; oraz

- b) wielkości ich inwestycji oraz o tym, do której transzy sekurytyzacji ta inwestycja się odnosi.*

ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące sposobu, w jaki inwestorzy muszą składać sprawozdania ich właściwym organom.

ESMA przekazuje ten projekt regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia [XXX] od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE danej sekurytyzacji wybierają spośród siebie jedną jednostkę, która wypełni wymogi informacyjne zgodnie z ust. 1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE dopilnowują, aby informacje były udostępnione bezpłatnie, terminowo i w przejrzysty sposób posiadaczowi pozycji sekurytyzacyjnej i właściwym organom. Jednostka wybrana do wypełnienia wymogów określonych w ust. 1 *i 1a* udostępnia te informacje *na potrzeby transakcji sekurytyzacyjnej* za pośrednictwem *nadzorowanego repozytorium sekurytyzacji, które musi spełniać wymogi określone w art. 22a–22d niniejszego rozporządzenia.*

Jednostkę odpowiedzialną za przekazywanie informacji zgodnie z niniejszym artykułem, oraz *nadzorowane repozytorium sekurytyzacji*, w którym udostępnione są informacje, określa się w dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji.

3. ESMA *musi zapewnić przejrzystość rynku sekurytyzacji z korzyścią dla uczestników rynku i organów nadzorczych poprzez opracowanie przynajmniej ogólnej charakterystyki rynku, obejmującej co najmniej sekurytyzowane aktywa, emitentów i pozycje inwestycyjne, korzystając z informacji pochodzących od emitentów, inwestorów i repozytoriów zgodnie z ust. 1, 1a i 2 niniejszego artykułu oraz art. 22d ust. 3 niniejszego rozporządzenia.*

Rozdział 2a

Warunki i procedury rejestracji repozytorium sekurytyzacji

Artykuł 5a

Rejestracja repozytorium sekurytyzacji

- 1. Do celów art. 5 ust. 2 repozytorium sekurytyzacji rejestruje się w ESMA.*
- 2. Warunkiem kwalifikowania się do uzyskania rejestracji na mocy niniejszego artykułu jest posiadanie przez repozytorium sekurytyzacji statusu osoby prawnej z siedzibą w Unii i spełnianie wymogów określonych w art. 22a-22d.*
- 3. Rejestracja repozytorium sekurytyzacji jest ważna na całym terytorium Unii.*
- 4. Zarejestrowane repozytorium sekurytyzacji spełnia w każdej sytuacji warunki rejestracji. Repozytorium sekurytyzacji powiadamia niezwłocznie ESMA o wszelkich istotnych zmianach warunków rejestracji.*

ESMA ma prawo sprzeciwić się istotnej zmianie warunków rejestracji, o której powiadamia repozytorium sekurytyzacji.

Artykuł 5b

Wniosek o rejestrację

- 1. Repozytorium sekurytyzacji składa wniosek o rejestrację do ESMA.*
- 2. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność.*

Jeśli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym repozytorium sekurytyzacji ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, ESMA powiadamia o tym odpowiednio repozytorium sekurytyzacji.

3. *ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące treści i formy wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1.*

ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 5c

Rozpatrzenie wniosku

1. *W ciągu 40 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 5b ust. 2 akapit trzeci, ESMA rozpatruje wniosek o rejestrację w oparciu o to, czy repozytorium sekurytyzacji jest zgodne z art. 22a–22d i przyjmuje decyzję o rejestracji lub decyzję o odmowie lub cofnięciu rejestracji oraz w pełni uzasadnia tę decyzję.*
2. *Decyzja wydana przez ESMA zgodnie z ust. 1 staje się skuteczna piątego dnia roboczego po jej przyjęciu lub w późniejszym terminie, jeżeli ESMA uzna to za konieczne, w tym jeżeli decyzja staje się skuteczna jedynie po spełnieniu konkretnych warunków określonych przez ESMA w swojej decyzji.*

Artykuł 5d

Powiadomienie o decyzji ESMA w sprawie rejestracji

1. *Po przyjęciu decyzji o rejestracji lub decyzji o odmowie lub cofnięciu rejestracji ESMA powiadamia o niej repozytorium sekurytyzacji w ciągu pięciu dni roboczych od dnia przyjęcia decyzji. Powiadomieniu towarzyszy pełne uzasadnienie decyzji.*
2. *ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów sekurytyzacji zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wykaz ten jest aktualizowany w terminie pięciu dni roboczych od przyjęcia decyzji zgodnie z ust. 1.*

Artykuł 5e

Wykonywanie uprawnień, o których mowa w art. 5f–5h

Uprawnienia przyznane ESMA lub jakiegokolwiek urzędnikowi lub innej osobie upoważnionej przez ESMA na mocy art. 5f–5h nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte klauzulą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem.

Artykuł 5f

Wniosek o udzielenie informacji

- 1. ESMA może w drodze zwykłego wniosku lub decyzji zobowiązać repozytoria sekurytyzacji i związane z nimi strony trzecie, którym repozytoria sekurytyzacji zleciły na zasadzie outsourcingu wykonywanie funkcji lub działań operacyjnych, do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych ESMA do wykonywania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.*
- 2. Wysyłając zwykły wniosek o udzielenie informacji, o którym mowa w ust. 1, ESMA:*
 - a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku;*
 - b) podaje cel wniosku;*
 - c) określa rodzaj wymaganych informacji;*
 - d) ustala termin dostarczenia informacji;*
 - e) informuje osobę, do której zwraca się o informacje, że nie jest ona zobowiązana do ich przedstawienia, lecz w przypadku dobrowolnej odpowiedzi na wniosek przedstawione informacje nie mogą być niezgodne z prawdą ani wprowadzające w błąd; oraz*
 - f) informuje o grzywnie przewidzianej w art. 5j w związku z sekcją IV lit. a) załącznika I, nakładanej w przypadku udzielenia niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd odpowiedzi na pytania.*
- 3. Zwracając się o udzielenie informacji zgodnie z ust. 1 w drodze decyzji, ESMA:*

- a) *odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku;*
 - b) *podaje cel wniosku;*
 - c) *określa rodzaj wymaganych informacji;*
 - d) *ustala termin dostarczenia informacji;*
 - e) *informuje o okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 5k, nakładanych w przypadku, gdy przedstawione wymagane informacje są niekompletne;*
 - f) *informuje o grzywnie przewidzianej w art. 5j w związku z sekcją IV lit. a) załącznika I, nakładanej w przypadku udzielenia niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd odpowiedzi na pytania; oraz*
 - g) *informuje o prawie do odwołania od decyzji do Komisji Odwoławczej ESMA i prawie do zaskarżenia tej decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał Sprawiedliwości”) zgodnie z art. 60 i 61 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.*
4. *Do udzielenia informacji zobowiązane są osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub stowarzyszeń niemających osobowości prawnej – osoby powołane do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub aktem ustanawiającym. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przedkładać informacje w imieniu swoich klientów. Jednak klienci pozostają w pełni odpowiedzialni za informacje, jeśli przekazane informacje są niepełne, niezgodne z prawdą lub wprowadzające w błąd.*
5. *ESMA niezwłocznie wysyła kopię swej decyzji właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym osoby objęte wnioskiem, o których mowa w ust. 1, mają swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę.*

Artykuł 5g

Dochodzenia ogólne

1. *W celu wypełniania swych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać niezbędne dochodzenia względem osób, o których*

mowa w art. 5f ust. 1. W tym celu urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA mają prawo do:

- a) wglądu we wszelkie dokumenty, dane, procedury i inne materiały związane z wykonywaniem zadań ESMA niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane;*
 - b) wykonania lub uzyskania uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich dokumentów, danych, procedur i innych materiałów;*
 - c) wzywania osób, o których mowa w art. 5f ust. 1, lub ich przedstawicieli lub personelu, i zwracania się do nich o udzielenie ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat faktów lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli oraz rejestrowania ich odpowiedzi;*
 - d) prowadzenia rozmów z wszelkimi innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, które wyrażą na to zgodę, dla potrzeb pozyskania informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia;*
 - e) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych.*
- 2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do prowadzenia dochodzeń, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel tego dochodzenia. Upoważnienie to zawiera również informacje o grzywnie przewidzianej w art. 5j w związku z sekcją IV lit. b) załącznika I, nakładanej w przypadku udzielenia niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd odpowiedzi na pytania skierowane do osób, o których mowa w art. 5f ust. 1.*
- 3. Osoby, o których mowa w art. 5f ust. 1, mają obowiązek współpracować w ramach dochodzeń wszczynanych na podstawie decyzji ESMA. W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, wskazuje na okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 5k, środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości.*
- 4. Jeżeli żądanie przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), wymaga uzyskania zezwolenia od organu wymiaru*

sprawiedliwości zgodnie z prawem krajowym, występuje się o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.

5. *W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o zezwolenie, o którym mowa ust. 4, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot dochodzeń. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że miało miejsce naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, a także do powagi domniemanego naruszenia oraz sposobu, w jaki osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym zdarzeniu. Jednakże krajowy organ wymiaru sprawiedliwości nie może dokonywać oceny konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.*

Artykuł 5h

Kontrole w miejscu prowadzenia działalności

1. *W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole w miejscu prowadzenia działalności w dowolnych obiektach lub na dowolnym terenie, które stanowią miejsce prowadzenia działalności osób prawnych, o których mowa w art. 5f ust. 1. Jeżeli jest to wymagane do odpowiedniego i efektywnego przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności, ESMA może przeprowadzić ją bez zapowiedzi.*
2. *Urzednicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności mogą wejść do dowolnych obiektów i na dowolny teren, które stanowią miejsce prowadzenia działalności osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez ESMA, i posiadają wszelkie uprawnienia określone w art. 5g ust. 1. Mają również prawo do pieczętowania*

wszelkich pomieszczeń w miejscu prowadzenia działalności kontrolowanego podmiotu oraz wszelkich ksiąg lub dokumentów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.

3. *Urzednicy i inne osoby upowaznione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia dzialalnosci wykonuja swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upowaznienia okreslajacego przedmiot i cel kontroli.*
4. *Osoby, o ktorzych mowa w art. 5f ust. 1, maja obowiazek wspolpracowac w ramach kontroli w miejscu prowadzenia dzialalnosci zarzadzonym na mocy decyzji ESMA. W decyzji tej okresla sie przedmiot i cel kontroli, date jej rozpoczecia oraz okresowe kary pieniezne przewidziane w art. 5k, srodki odwolawcze dostepne na mocy rozporzadzenia (UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarzenia decyzji do Trybunalu Sprawiedliwosci. ESMA podejmuje takie decyzje po skonsultowaniu sie z wlasciwym organem panstwa czlonkowskiego, w ktorzym ma byc prowadzona kontrola.*
5. *Urzednicy wlasciwego organu panstwa czlonkowskiego, w ktorzym ma byc prowadzona kontrola, a takze osoby upowaznione badz wyznaczone przez ten organ, na ządanie ESMA aktywnie pomagaja urzednikom i innym osobom upowaznionym przez ESMA. W tym celu wykonuja uprawnienia okreslone w ust. 2. Urzednicy wlasciwego organu zainteresowanego panstwa czlonkowskiego moga rowniez na ządanie brac udzial w kontrolach w miejscu prowadzenia dzialalnosci.*
6. *ESMA moze rowniez zazdac od wlasciwych organow przeprowadzenia w jego imieniu poszczegolnych zadani dochodzeniowych i kontroli w miejscu prowadzenia dzialalnosci zgodnie z niniejszym artykulem i art. 5g ust. 1. W tym celu wlasciwe organy posiadaja te same uprawnienia co ESMA, okreslone w niniejszym artykule i w art. 5g ust. 1.*
7. *W przypadku gdy urzednicy i inne osoby towarzyszace upowaznione przez ESMA stwierdza, ze osoba sprzeciwia sie kontroli zarzadzonej na mocy niniejszego artykulu, wlasciwy organ zainteresowanego panstwa czlonkowskiego udziela im niezbednej pomocy, zwracajac sie w razie potrzeby o pomoc policji lub rownorzednego organu egzekwowania prawa, aby umozliwic im przeprowadzenie kontroli w miejscu prowadzenia dzialalnosci.*

8. *Jeżeli kontrola w miejscu prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, lub pomoc przewidziana w ust. 7 wymaga zezwolenia wydanego przez organ wymiaru sprawiedliwości zgodnie z prawem krajowym, składany jest wniosek o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.*
9. *W przypadku złożenia wniosku o zezwolenie, o którym mowa w ust. 8, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot kontroli. Kontrolując proporcjonalność środków przymusu, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia. Krajowy organ sądowy nie może jednak badać konieczności przeprowadzania kontroli ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.*

Artykuł 5i

Przepisy proceduralne regulujące podejmowanie działań nadzorczych i nakładanie grzywien

1. *Jeżeli w trakcie wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki świadczące o możliwości istnienia okoliczności, które stanowią naruszenie albo naruszenia wymienione w załączniku I, ESMA powołuje w swoich strukturach niezależnego urzędnika dochodzeniowego, który wyjaśnia tę sprawę. Powołany urzędnik nie był ani nie jest bezpośrednio bądź pośrednio związany z nadzorem nad repozytorium sekurytyzacji ani z procesem rejestracji tego repozytorium i wykonuje swoje funkcje niezależnie od ESMA.*
2. *Urzędnik dochodzeniowy bada domniemane naruszenia, z uwzględnieniem wszelkich uwag przedstawionych przez osoby, które są przedmiotem dochodzeń, i przedkłada ESMA pełne sprawozdanie zawierające dokonane przez niego ustalenia.*

Aby wykonywać swoje zadania, urzędnik dochodzeniowy może korzystać z prawa do występowania o informacje zgodnie z art. 5f i do prowadzenia dochodzeń i kontroli w miejscu prowadzenia działalności zgodnie z art. 5g i 5h. Korzystając z tych uprawnień, urzędnik dochodzeniowy przestrzega przepisów art. 5e.

W trakcie wykonywania swych zadań urzędnik dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zebranych przez ESMA w czasie działań nadzorczych.

3. *Urzędnik dochodzeniowy – po zakończeniu dochodzenia i przed przekazaniem ESMA akt sprawy zawierających jego ustalenia – daje osobom będącym przedmiotem tego dochodzenia możliwość przedstawienia swojego stanowiska na temat wyjaśnianych spraw. Podstawę ustaleń urzędnika dochodzeniowego mogą stanowić wyłącznie fakty, do których zainteresowane strony miały możliwość się odnieść.*

W trakcie dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu w pełni przestrzega się prawa zainteresowanych osób do obrony.

4. *Przedkładając ESMA sprawozdanie zawierające ustalenia, urzędnik dochodzeniowy powiadamia o tym fakcie osoby, które są przedmiotem dochodzenia. Osoby, które są przedmiotem dochodzenia, mają prawo dostępu do tego sprawozdania, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do sprawozdania nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów ESMA.*
5. *Na podstawie sprawozdania zawierającego ustalenia urzędnika dochodzeniowego i – na wniosek zainteresowanych stron – po wysłuchaniu stanowiska osób, które są przedmiotem dochodzenia, zgodnie z art. 5l, ESMA decyduje, czy osoby, które są przedmiotem dochodzenia, popełniły co najmniej jedno naruszenie wymienione w załączniku I, a jeżeli tak – stosuje środek nadzorczy zgodnie z art. 5p i nakłada grzywnę zgodnie z art. 5j.*
6. *Urzędnik dochodzeniowy nie uczestniczy w obradach ESMA ani nie uczestniczy w żaden inny sposób w procesie decyzyjnym ESMA.*

7. *Komisja przyjmuje dalsze przepisy regulaminowe dotyczące wykonywania prawa do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisy dotyczące prawa do obrony, przepisy tymczasowe oraz przepisy dotyczące pobierania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, a także szczegółowe przepisy dotyczące okresów przedawnienia w zakresie nakładania i egzekwowania sankcji.*

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 22e w celu uzupełnienia/zmiany rozporządzenia za pomocą określenia przepisów regulaminowych, o których mowa w akapicie pierwszym.

8. *ESMA przekazuje właściwym organom krajowym sprawy do ścigania w postępowaniu karnym jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją ważne przesłanki wskazujące na możliwość zajścia okoliczności stanowiących przestępstwo. Ponadto ESMA wstrzymuje się od nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, jeżeli w wyniku postępowania karnego prowadzonego zgodnie z prawem krajowym wydano już wcześniej prawomocną decyzję uniewinniającą lub skazującą na podstawie tego samego faktu lub faktów, które są zasadniczo takie same.*

Artykuł 5j

Grzywny

1. *Jeżeli zgodnie z art. 5i ust. 5 ESMA stwierdzi, że repozytorium sekurytyzacji w sposób zamierzony lub w wyniku zaniedbania dopuściło się jednego z naruszeń wymienionych w załączniku I, podejmuje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.*

Uznaje się, że repozytorium sekurytyzacji dopuściło się naruszenia celowo, jeśli ESMA znalazła obiektywne dowody wskazujące na to, że dane repozytorium sekurytyzacji lub jego kierownictwo wyższego szczebla działało umyślnie w celu dopuszczenia się naruszenia.

2. *Podstawowe kwoty grzywien, o których mowa w ust. 1, mieszczą się w następujących przedziałach:*

- a) *za naruszenia, o których mowa w sekcji I lit. c) załącznika I i w sekcji II lit. c)–g) załącznika I oraz w sekcji III lit. c) i f) załącznika I, kwoty grzywien wynoszą od [100 000] do [200 000 EUR];*
- b) *za naruszenia, o których mowa w sekcji I lit. a), b) oraz d)–h) załącznika I i w sekcji II lit. a), b) i g) załącznika I, kwoty grzywien wynoszą od [50 000 EUR] do [100 000 EUR];*
- c) *za naruszenia, o których mowa w sekcji IV załącznika I, kwoty grzywien wynoszą od [5 000 EUR] do [10 000 EUR].*

Aby zdecydować, czy podstawowa wysokość grzywien powinna znajdować się w dolnej, środkowej, czy górnej części przedziału określonego w akapicie pierwszym, ESMA uwzględnia roczny obrót zainteresowanego repozytorium sekurytyzacji w poprzedzającym roku obrotowym. Podstawowa kwota znajduje się w dolnej części przedziału dla repozytoriów sekurytyzacji, których roczny obrót nie przekracza [1 miliona EUR]; w środkowej części przedziału dla repozytoriów sekurytyzacji, których obrót wynosi od [1 do 5 milionów EUR]; w górnej części przedziału dla repozytoriów sekurytyzacji, których roczny obrót przekracza [5 milionów EUR].

3. *Kwoty podstawowe określone w ust. 2 są w razie potrzeby korygowane z uwzględnieniem czynników obciążających lub łagodzących przy użyciu odpowiednich współczynników określonych w załączniku II.*

Odpowiednie współczynniki obciążające stosowane są wobec kwoty podstawowej pojedynczo. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik obciążający, różnica między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika obciążającego jest doliczana do kwoty podstawowej.

Odpowiednie współczynniki łagodzące stosowane są wobec kwoty podstawowej pojedynczo. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik łagodzący, różnica między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika łagodzącego jest odliczana od kwoty podstawowej.

4. *Niezależnie od przepisów ust. 2 i 3 wysokość grzywny nie może być niższa niż 2 % i nie może przekroczyć 20 % rocznego obrotu danego repozytorium sekurytyzacji w poprzedzającym roku obrotowym, ale w przypadku gdy dane repozytorium sekurytyzacji bezpośrednio lub pośrednio uzyskało korzyść finansową z naruszenia, wysokość grzywny jest przynajmniej równa tej korzyści.*

Jeżeli działanie lub zaniechanie ze strony repozytorium sekurytyzacji stanowi więcej niż jedno naruszenie wymienione w załączniku I, nakładana jest tylko wyższa z tych grzywien, która jest wyliczana zgodnie z ust. 2 i 3 i dotyczy jednego z tych naruszeń.

Artykuł 5k

Okresowe kary pieniężne

1. *ESMA w drodze decyzji nakłada okresowe kary pieniężne, w celu przymuszenia:*
- a) *repozytorium sekurytyzacji do usunięcia naruszenia, zgodnie z decyzją podjętą na mocy art. 5p ust. 1 lit. a); lub*
 - b) *osoby, o których mowa w art. 5f ust. 1:*
 - (i) *do dostarczenia kompletnych informacji, których zażądano w drodze decyzji zgodnie z art. 5f;*
 - (ii) *do współpracy w ramach dochodzenia, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur i wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym na podstawie decyzji podjętej na mocy art. 5g; lub*
 - (iii) *do współpracy w ramach kontroli w miejscu prowadzenia działalności zarządzanej decyzją na mocy art. 5h.*
2. *Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. Okresową karę pieniężną nakłada się za każdy dzień opóźnienia.*
3. *Niezależnie od przepisów ust. 2, kwota okresowych kar pieniężnych wynosi 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub, w przypadku*

osób fizycznych, 2 % średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Jest ona obliczana od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.

- 4. Okresową karę pieniężną nakłada się na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy po powiadomieniu o decyzji ESMA. Na koniec tego okresu ESMA dokonuje przeglądu tego środka.*

Artykuł 5l

Wysłuchanie zainteresowanych stron

- 1. Przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji w sprawie nałożenia grzywny lub okresowej kary pieniężnej na mocy art. 5j i art. 5k ESMA zapewnia stronom, które są objęte postępowaniem, możliwość przedstawienia swojego stanowiska odnośnie do ustaleń ESMA. Podstawę decyzji ESMA mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić swoje stanowisko.*
- 2. W postępowaniu w pełni przestrzega się prawa do obrony osób, których dotyczy postępowanie. Mają one prawo do dostępu do gromadzonych przez ESMA akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych stron w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów ESMA.*

Akapit pierwszy nie ma zastosowania, jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań w celu zapobieżenia istotnym i rychłym szkodom dla systemu finansowego lub istotnym i rychłym szkodom dla integralności, przejrzystości, efektywności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych, w tym dla stabilności lub ścisłości danych zgłaszanych do repozytorium transakcji. W takiej sytuacji ESMA może przyjąć decyzję tymczasową i umożliwia zainteresowanym osobom przedstawienie swojego stanowiska jak najszybciej po podjęciu decyzji.

Artykuł 5m

Powiadamianie o grzywnach i okresowych karach pieniężnych oraz ich charakter, egzekucja i przypisywanie

1. *ESMA podaje do wiadomości publicznej każdą grzywnę i każdą okresową karę pieniężną, która została nałożona zgodnie z art. 5j i 5k, chyba że ujawnienie takich informacji zagrażałoby poważnie rynkom finansowym lub wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę zainteresowanym stronom. Ujawniane informacje nie mogą obejmować danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 45/2001.*
2. *Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 5j i 5k mają charakter administracyjny.*
3. *Jeżeli ESMA postanowi nie nakładać grzywien ani kar pieniężnych, informuje o tym odpowiednio Parlament Europejski, Radę, Komisję i właściwe organy państw członkowskich oraz podaje przyczyny swojej decyzji.*
4. *Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 5j i 5k podlegają egzekucji zgodnie z przepisami z zakresu postępowania cywilnego obowiązującymi w państwie członkowskim, na którego terytorium nałożono daną grzywnę lub okresową karę pieniężną.*

Decyzji nadawana jest klauzula wykonalności bez jakichkolwiek innych formalności niż weryfikacja jej autentyczności przez organ wyznaczony w tym celu przez rząd danego państwa członkowskiego; o wyznaczonym organie powiadamiane są ESMA i Trybunał Sprawiedliwości.

Zainteresowana strona może po dopełnieniu tych formalności, na własny wniosek, przystąpić do dochodzenia swoich praw zgodnie z ustawodawstwem krajowym, wnosząc sprawę bezpośrednio do właściwego organu.

Postępowanie egzekucyjne może być zawieszona wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości. Jednak do rozpatrywania skarg na prawidłowość czynności egzekucyjnych właściwe są sądy danego państwa członkowskiego.

5. *Kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych są przypisywane do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.*

Artykuł 5n

Kontrola przez Trybunał Sprawiedliwości

Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji ESMA nakładających grzywnę lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę bądź okresową karę pieniężną.

Artykuł 5o

Cofnięcie rejestracji

- 1. Nie naruszając art. 5q, ESMA cofa rejestrację repozytorium sekurytyzacji, jeżeli repozytorium sekurytyzacji:
 - a) wyraźnie zrzeka się rejestracji lub nie świadczyło usług w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających datę decyzji o cofnięciu rejestracji;*
 - b) uzyskało rejestrację na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób;*
 - c) przestało spełniać warunki, na podstawie których zostało zarejestrowane.**
- 2. ESMA bez zbędnej zwłoki powiadamia odpowiedni właściwy organ, o którym mowa w art. 15, o decyzji o cofnięciu rejestracji danego repozytorium sekurytyzacji.*
- 3. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, w którym repozytorium sekurytyzacji świadczy usługi i prowadzi działalność, jest zdania, że spełniony jest jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, może zwrócić się do ESMA o sprawdzenie, czy spełniono warunki cofnięcia rejestracji danemu repozytorium sekurytyzacji. Jeżeli ESMA nie zdecyduje się na cofnięcie rejestracji danemu repozytorium sekurytyzacji, przedstawia wyczerpujące uzasadnienie swojej decyzji.*
- 4. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 3, to organ wyznaczony na podstawie art. 15.*

Artykuł 5p

Oplaty nadzorcze

- 1. ESMA pobiera od repozytoriów sekurytyzacji opłaty zgodnie z rozporządzeniem i zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 3 niniejszego*

artykułu. Opłaty te w pełni pokrywają niezbędne wydatki ESMA związane z rejestrowaniem i nadzorowaniem repozytoriów sekurytyzacji.

- 2. Wysokość opłaty pobieranej od repozytorium sekurytyzacji pozwala na pokrycie wszystkich kosztów administracyjnych ponoszonych przez ESMA w związku z rejestracją danego repozytorium i działaniami nadzorczymi oraz jest proporcjonalna do obrotu danego repozytorium sekurytyzacji.*
- 3. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 22e w celu uzupełnienia/zmiany rozporządzenia za pomocą dodatkowego uściślenia opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.*

Artykuł 5q

Środki nadzorcze stosowane przez ESMA

- 1. Jeżeli zgodnie z art. 5i ust. 5 ESMA stwierdzi, że repozytorium sekurytyzacji dopuściło się jednego z naruszeń wymienionych w załączniku I, podejmuje co najmniej jedną z poniższych decyzji:*
 - a) zobowiązuje repozytorium sekurytyzacji do usunięcia danego naruszenia;*
 - b) nakłada grzywnę zgodnie z art. 5j;*
 - c) wydaje publiczne ogłoszenia;*
 - e) żąda tymczasowego zaprzestania wszelkich praktyk niezgodnych z przepisami rozporządzenia;*
 - f) przyjmuje środki mające na celu zagwarantowanie dalszego spełniania wymogów prawnych zawartych w rozporządzeniu przez repozytorium sekurytyzacji;*
 - g) nakłada tymczasowy zakaz przyjmowania nowych jednostek inicjujących, sponsorujących lub SSPE bądź rozszerzania oferty usług oferowanych przez repozytorium sekurytyzacji jeżeli zagrażałyby one stabilności lub precyzyjności danych;*

- h) żąda usunięcia osoby fizycznej z organów decyzyjnych repozytorium transakcji;*
 - d) jeśli nie ma innego rozwiązania, cofa rejestrację repozytorium sekurytyzacji*
- 2. Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 1, ESMA bierze pod uwagę charakter i wagę naruszenia, które ocenia uwzględniając następujące kryteria:*
- a) czas trwania i częstotliwość naruszenia;*
 - b) czy naruszenie ujawniło istotne lub systemowe słabości procedur stosowanych przez przedsiębiorstwo bądź jego systemów zarządzania lub kontroli wewnętrznej;*
 - c) czy naruszenie doprowadziło do przestępstwa finansowego bądź też ułatwiło przestępstwo finansowe lub w inny sposób jest z nim związane;*
 - d) czy naruszenie jest wynikiem celowego działania lub zaniedbania.*
- 3. ESMA powiadamia niezwłocznie zainteresowane repozytorium sekurytyzacji o każdej decyzji podjętej na mocy ust. 1, a także przekazuje tę informację właściwym organom wymienionym w art. 15 oraz Komisji. W terminie 10 dni roboczych od daty podjęcia decyzji ogłasza ją publicznie na swojej stronie internetowej.*

Ogłaszając publicznie swoją decyzję zgodnie z akapitem pierwszym, ESMA podaje również do wiadomości publicznej informację o prawie danego repozytorium sekurytyzacji do odwołania się od tej decyzji, a w odpowiednim przypadku informację, że takie odwołanie zostało złożone, precyzując, że odwołanie nie ma skutku zawieszającego oraz że Komisja Odwoławcza ESMA może zawiesić wykonanie zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 60 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 5r

Zakaz resekurytyzacji
Ekspozycje bazowe wykorzystywane w sekurytyzacji nie obejmują sekurytyzacji.

Rozdział 3

Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja

Artykuł 6

Użycie oznaczenia „prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja”

Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE *mogą* używać oznaczenia „STS” lub „*prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja*” *lub* oznaczenia, które dotyczy bezpośrednio lub pośrednio tych terminów w odniesieniu do swojej sekurytyzacji tylko wówczas, gdy sekurytyzacja spełnia wszystkie wymogi sekcji 1 lub sekcji 2 rozporządzenia, gdy dokonały one zgłoszenia do ESMA zgodnie z art. 14 ust. 1, a *odnośna sekurytyzacja została ujęta w wykazie, o którym mowa w art. 14 ust. 4.*

Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE zaangażowane w sekurytyzację uznawaną za STS mają siedzibę w Unii, ewentualnie w państwie trzecim, dla którego Komisja przyjęła akt delegowany na podstawie art. 22f.

SEKCJA 1

OGÓLNE WYMOGI DOTYCZĄCE SEKURYTYZACJI STS

Artykuł 7

Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja

1. Sekurytyzacje, z *wyłączeniem programów i transakcji ABCP*, które spełniają wymogi zawarte w art. 8, 9 i 10 rozporządzenia, są uważane za sekurytyzacje „STS”.

1a. *Sekurytyzacje, z wyłączeniem programów i transakcji ABCP, sprzedane inwestorom po 1 stycznia 2011 r., lecz przed datą wejścia w życie rozporządzenia, są uznawane za „sekurytyzacje STS” począwszy od dnia, w którym zostały objęte obowiązkiem zgłoszenia zgodnie z art. 14 ust. 1, pod warunkiem że:*

- a) *spełniają w chwili emisji wymogi określone w art. 8 ust. 1–5 i ust. 7–9 oraz art. 9 ust. 1 i 3;*
- b) *spełniają, po dacie zgłoszenia określonej w art. 14 ust. 1, wymogi określone w art. 8 ust. 2 i 6, art. 9 ust. 2 i 4–8 oraz art. 10 ust. 1–4.*

- 1b. ESMA przyjmuje na podstawie art. 16 rozporządzenia 1095/2010 wytyczne i zalecenia dotyczące jednolitej interpretacji i stosowania wymogów określonych w art. 8, 9 i 10.**

Artykuł 8

Wymogi dotyczące prostoty

1. Ekspozycje bazowe są nabywane przez SSPE w drodze sprzedaży lub przeniesienia z zapewnieniem możliwości wyegzekwowania wobec sprzedawcy lub jakiejkolwiek innej osoby trzeciej, również w przypadku niewypłacalności sprzedawcy. Przeniesienie ekspozycji bazowych do SSPE nie podlega rygorystycznym przepisom dotyczącym mechanizmu wycofania (ang. clawback) w przypadku niewypłacalności sprzedawcy. Jeżeli przeniesienie ekspozycji bazowych jest wykonywane w drodze cesji, a dopełnienie transakcji odbywa się w terminie późniejszym niż w chwili zakończenia transakcji, zdarzenia umożliwiające to dopełnienie powinny przynajmniej obejmować:
 - a) poważne pogorszenie jakości kredytowej sprzedawcy;
 - b) niewykonania zobowiązania przez sprzedawcę lub jego niewypłacalność; oraz
 - c) naruszenia zobowiązań umownych przez sprzedawcę, wobec których nie zastosowano środków naprawczych.
2. Sprzedawca składa oświadczenia i gwarancje, że, zgodnie z jego najlepszą wiedzą, ekspozycje bazowe objęte sekurytyzacją nie są obciążone ani objęte innymi warunkami, które mogłyby negatywnie wpływać na wykonalność sprzedaży lub przeniesienia.
3. Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy na SSPE spełniają wcześniej określone i jasno zdefiniowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej.
4. Sekurytyzacja jest zabezpieczona pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodne. ***Pula ekspozycji bazowych jest uznawana za jednorodną, jeżeli ekspozycje należą do tego samego rodzaju aktywów i jeżeli ich cechy związane z postanowieniami umownymi, ryzykiem kredytowym, zasadami przedterminowej spłaty i innymi***

elementami, które determinują przepływy środków pieniężnych z tytułu tych aktywów są wystarczająco do siebie podobne. Pule kredytów na nieruchomości mieszkalne, pule kredytów na nieruchomości komercyjne, pule kredytów korporacyjnych, umowy leasingu i instrumenty kredytowe należące do tej samej kategorii, pule kredytów na zakup samochodu i umowy leasingu samochodów, a także pule instrumentów kredytowych dla osób fizycznych na cele konsumpcyjne osobiste, rodzinne lub na cele konsumpcyjne gospodarstw domowych uznaje się za jednorodne pod względem rodzaju aktywów. Ekspozycje bazowe są umownie wiążącymi i możliwymi do wyegzekwowania zobowiązaniami z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników, o określonych strumieniach płatności okresowych, *których raty mogą się różnić kwotami*, związanych z najmem, kwotą główną, odsetkami lub innymi prawami do otrzymywania wpływów z aktywów, uzasadniającymi takie płatności. Ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych w rozumieniu dyrektywy 2014/65/UE.

5. Ekspozycje bazowe nie obejmują sekurytyzacji.
6. Ekspozycje bazowe są inicjowane w toku zwykłej działalności jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardy, jakie jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca stosuje do zainicjowania podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją *i są porównywalne pod względem charakteru ekonomicznego i klas wierzycieli do ekspozycji inicjowanych w toku normalnych działań biznesowych jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy nieobjętych sekurytyzacją.* Istotne zmiany w standardach zawierania umów kredytowych są w pełni ujawniane potencjalnym inwestorom. W przypadku sekurytyzacji, których ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula kredytów nie obejmuje żadnych kredytów, które były oferowane i zostały zawarte w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że kredytodawca nie będzie weryfikować przedstawionych informacji. Ocena zdolności kredytowej kredytobiorcy spełnia wymogi określone w ust. 1–4, ust. 5 lit. a), oraz art. 18 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE lub art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE lub

równoważne wymogi w państwach trzecich. Jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca ma wiedzę specjalistyczną w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją.

7. Ekspozycje bazowe, w momencie **wyboru, przenoszone bez zbędnej zwłoki** na SSPE, nie obejmują ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, **który w momencie podpisywania umowy o kredyt**, zgodnie z najlepszą wiedzą jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy:
 - a) ogłosił niewypłacalność, uzgodnił z wierzycielami umorzenie długu lub zmianę harmonogramu jego spłaty, lub w stosunku do którego sąd wydał tytuł egzekucyjny na rzecz jego wierzycieli lub uznał roszczenia jego wierzycieli z tytułu szkód materialnych wskutek nieotrzymania płatności, w ciągu trzech lat przed dniem powstania sekurytyzacji;
 - b) znajduje się w urzędowym rejestrze osób posiadających niekorzystną historię kredytową;
 - c) otrzymał ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazującą, że w porównaniu z przeciętnym dłużnikiem zaciągającym kredyt tego typu w danej jurysdykcji ryzyko niewywiązania się przez niego z uzgodnionych umownie płatności jest znaczne wyższe.
8. Do chwili przeniesienia ekspozycji dłużnicy lub gwaranci dokonali co najmniej jednej płatności, z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji odnawialnych zabezpieczonych ekspozycjami płatnymi w jednej racie lub **o okresie zapadalności krótszym niż jeden rok, w tym, między innymi, miesięcznymi spłatami kredytów odnawialnych.**
9. Spłata na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych nie może **zostać skonstruowana** w taki sposób, by zależała **w przeważającej mierze** od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe. **Ekspozycje bazowe zabezpieczone aktywami, których wartość jest gwarantowana lub w pełni zabezpieczona w drodze zobowiązania odkupu przez sprzedawcę aktywów zabezpieczających ekspozycje**

bazowe lub przez inną stronę nie są zależne od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe. Nie uniemożliwia to jednak późniejszego rolowania lub refinansowania takich aktywów.

- 9a.** *Arbitrażowe sekurytyzacje syntetyczne nie są częścią sekurytyzacji STS i nie są uznawane za sekurytyzacje STS, jeżeli aktywa nie są przekazywane SSPE w ramach sekurytyzacji stanowiącej prawdziwą sprzedaż, ani nie są utrzymywane w bilansie jednostki inicjującej, jak ma to miejsce w przypadku bilansowej sekurytyzacji syntetycznej.*
- 9b.** *ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów określających:*
- a) cechy charakterystyczne ekspozycji bazowych, o których mowa w ust. 4, oraz kryteria na podstawie których uznaje się te cechy charakterystyczne za wystarczająco podobne; oraz*
 - b) inne rodzaje aktywów uznawane za jednorodny rodzaj aktywów w rozumieniu ust. 4 niniejszego artykułu i art. 12 ust. 2.*

ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów do dnia ... [sześć miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 9

Wymogi dotyczące standaryzacji

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca spełnia wymóg w zakresie zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia.
2. Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe powstające na poziomie sekurytyzacji jest łagodzone, a środki zastosowane w tym celu są ujawniane. Ekspozycje bazowe nie obejmują instrumentów pochodnych, o ile celem nie jest zabezpieczenie ryzyka walutowego i ryzyka stopy procentowej. Umowy o te instrumenty pochodne są

zawierane i dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.

3. Wszelkie odsetki o stopach referencyjnych w ramach sekurytyzowanych aktywów i zobowiązań są oparte na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych, a nie na formułach lub instrumentach pochodnych.
4. Jeżeli sekurytyzacja została ustanowiona bez okresu rotacji albo okres rotacji zakończył się i w przypadku gdy doręczono oświadczenie o wymagalności lub oświadczenie o przyspieszeniu spłaty, SSPE nie zatrzymuje płatności jakiegokolwiek znaczącej kwoty środków pieniężnych, a inwestorzy otrzymują środki z tytułu kwoty głównej ekspozycji bazowych w drodze sekwencyjnej spłaty pozycji sekurytyzacyjnych w kolejności według uprzywilejowania danej pozycji sekurytyzacyjnej. Uprzywilejowanie pozycji sekurytyzacyjnych nie zmienia się wraz z ich spłatą, a transakcje obejmują zdarzenia inicjujące związane z wynikami i zakładające niesekwencyjną kolejność płatności, takie jak co najmniej obniżenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych poniżej uprzednio ustalonego progu. Nie stosuje się przepisów wymagających automatycznej likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.
5. W dokumentacji transakcji określa się odpowiednie zdarzenia lub mechanizmy skutkujące przedterminową spłatą lub zakończeniem okresu rotacji, w przypadku gdy sekurytyzacja została ustanowiona z okresem rotacji, w tym co najmniej:
 - a) obniżenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu;
 - b) wystąpienie zdarzenia związanego z niewypłacalnością w odniesieniu do jednostki inicjującej lub jednostki obsługującej;
 - c) spadek wartości ekspozycji bazowych w posiadaniu SSPE poniżej uprzednio ustalonego progu (przedterminowa spłata);
 - d) niewygenerowanie wystarczającej ilości nowych ekspozycji bazowych o wcześniej ustalonej jakości kredytowej (mechanizm wywołujący zakończenie okresu rotacji).

6. W dokumentacji transakcji należy jasno określić:
- a) zobowiązania umowne, obowiązki i zakres odpowiedzialności jednostki obsługującej i jej zespołu zarządzającego, którzy posiadają specjalistyczną wiedzę w zakresie obsługi ekspozycji bazowych oraz, w stosownych przypadkach, powiernika i innych dostawców usług pomocniczych;
 - b) procedury i zakres odpowiedzialności niezbędne do zapewnienia, by niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały przerwania obsługi, **przykładowo postanowienie umowne dotyczące zastąpienia umożliwiające zmianę jednostki obsługującej w przypadku niewykonania zobowiązań lub niewypłacalności;**
 - c) postanowienia gwarantujące zmianę stron transakcji na instrumentach pochodnych, dostawców płynności oraz rachunku bankowego w przypadku niewykonania przez nich zobowiązań, niewypłacalności oraz, w stosownych przypadkach, innych określonych zdarzeń.

Zasady, procedury i kontrole zarządzania ryzykiem są dobrze udokumentowane i stosowane są skuteczne systemy.

7. W dokumentacji transakcji należy w jasny i spójny sposób określić definicje, środki zaradcze i działania w zakresie zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań przez dłużników, restrukturyzacji długu, umorzenia długów, udzielenia zwłoki, przerw w spłacie, strat, odpisów, odzyskania należności i innych środków naprawczych dotyczących wyników aktywów. Dokumentacja ta jasno określa kolejność płatności, zdarzenia inicjujące, zmiany kolejności płatności spowodowane zdarzeniami inicjującymi, jak również obowiązek zgłaszania takich zdarzeń. **Zmiany tego rodzaju warunków i procesów mogą być dokonywane, pod warunkiem że zmiany te nie wpływają w istotny negatywny sposób na spłatę pozycji sekurytyzacyjnych.** Każdą zmianę kolejności płatności zgłasza się w momencie jej wystąpienia.
8. Dokumentacja transakcji zawiera jasne warunki ułatwiające terminowe rozwiązywanie konfliktów pomiędzy różnymi kategoriami inwestorów, prawa głosu są jasno określone i przydzielone obligatariuszom, a obowiązki powiernika oraz

innych podmiotów mających obowiązki powiernicze wobec inwestorów są jasno określone.

Artykuł 10

Wymogi dotyczące przejrzystości

1. Jednostka inicjująca *i* jednostka sponsorująca ■ zapewniają inwestorowi przed dokonaniem inwestycji dostęp do danych dotyczących statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań w odniesieniu do ekspozycji w dużym stopniu podobnych do ekspozycji sekurytyzowanych. Dane te obejmują okres co najmniej siedmiu lat w przypadku ekspozycji niedetalicznych i pięciu lat w przypadku ekspozycji detalicznych. Podstawy twierdzenia o podobieństwie podlegają ujawnieniu.
2. Przed emisją papierów wartościowych wynikającą z sekurytyzacji próba ekspozycji bazowych podlega zewnętrznej weryfikacji prowadzonej przez właściwy i niezależny podmiot i obejmującej sprawdzenie, czy dane ujawnione w odniesieniu do ekspozycji bazowych są prawidłowe, przy czym poziom ufności wynosi 95 %.
3. Jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca **udostępniają** inwestorom **dobrze udokumentowany** model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań, zarówno przed wyceną sekurytyzacji, jak i na bieżąco, **który szczególnie obrazuje umowną zależność między ekspozycjami bazowymi i płatnościami przepływającymi między jednostką inicjującą, jednostką sponsorującą, inwestorami, innymi osobami trzecimi i SSPE.**
- 3a. **Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca publikują informacje dotyczące długoterminowego, zrównoważonego charakteru sekurytyzacji dla inwestorów, korzystając z kryteriów środowiskowych, społecznych i zarządczych w celu opisania, w jaki sposób sekurytyzacja przyczyniła się do inwestycji w gospodarkę realną oraz w jaki sposób pierwotny kredytodawca wykorzystał uwolniony kapitał.**
4. Jednostka inicjująca *i* jednostka sponsorująca ■ są wspólnie odpowiedzialne za przestrzeganie art. 5 rozporządzenia *i* **udostępnianie** potencjalnym inwestorom przed wyceną wszystkich informacji wymaganych na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a).

Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca **są także odpowiedzialne za** zapewnienie, aby informacje wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b)–e) były udostępnione przed wyceną, co najmniej w projekcie lub w pierwotnej formie, jeżeli jest to dopuszczalne na podstawie art. 3 dyrektywy 2003/71/WE. **Ponadto** jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca **są odpowiedzialne za** zapewnienie, aby ostateczna dokumentacja została udostępniona inwestorom najpóźniej 15 dni po zakończeniu transakcji.

SEKCJA 2

WYMOGI DOTYCZĄCE SEKURYTYZACJI ABCP

Artykuł 11

Proste, przejrzyste i standardowe sekurytyzacje ABCP

Transakcję ABCP uznaje się za STS, jeżeli spełnia ona wymogi na ***poziomie transakcji*** określone w art. 12. ***Program ABCP*** uznaje się za STS, jeżeli spełnia on wymogi określone w art. 13.

Artykuł 12

Wymogi na poziomie transakcji

1. Aby transakcja w ramach programu ABCP ***była uznana za STS***, musi ona spełniać wymogi określone w ***niniejszym artykule***. Do celów niniejszej sekcji pojęcia „jednostka inicjująca” i „pierwotny kredytodawca” zgodnie z art. 8 ust. 7 są jednoznaczne z pojęciem sprzedawcy.
 - 1a. ***Splata na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych nie zależy od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe. Ten wymóg nie ma zastosowania do aktywów, których wartość jest gwarantowana lub w pełni zabezpieczona w drodze skutecznego zobowiązania sprzedawcy lub innej osoby trzeciej do odkupu lub refinansowania aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe na określoną kwotę ani nie uniemożliwia późniejszego rolowania lub refinansowania takich aktywów.***
2. Transakcje w ramach programu ABCP są zabezpieczone pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów i mają pozostały średni ważony

okres trwania nie dłuższy niż **jeden rok**, a rezydualny termin zapadalności żadnej z nich nie przekracza trzech lat, **za wyjątkiem puli kredytów samochodowych, leasingu samochodów i transakcji leasingu sprzętu, których pozostały średni ważony okres trwania ekspozycji wynosi nie więcej niż cztery i pół roku a żadna z ekspozycji bazowych nie posiada rezydualnego terminu zapadalności dłuższego niż sześć lat**. Ekspozycje bazowe nie obejmują kredytów hipotecznych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi lub komercyjnymi lub w pełni gwarantowanych kredytów na nieruchomości mieszkalne, o których mowa w art. 129 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Ekspozycje bazowe obejmują wiążące i wykonalne zobowiązania z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników, o określonych strumieniach płatności związanych z najmem, kwotą główną, odsetkami lub innymi prawami do otrzymywania wpływów z aktywów, uzasadniającymi takie płatności. Ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych w rozumieniu dyrektywy 2014/65/UE.

3. Wszelkie odsetki o stopach referencyjnych w ramach aktywów i zobowiązań transakcji sekurytyzacyjnej są oparte na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych.
4. W wyniku niewykonania zobowiązania przez sprzedawcę lub zdarzenia powodującego przyspieszenie spłaty, SSPE nie zatrzymuje płatności jakiegokolwiek znaczącej kwoty środków pieniężnych, a inwestorzy otrzymują środki z tytułu kwoty głównej ekspozycji bazowych w drodze sekwencyjnej spłaty pozycji sekurytyzacyjnych w kolejności według uprzywilejowania danej pozycji sekurytyzacyjnej. Nie stosuje się przepisów wymagających automatycznej likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.
5. Ekspozycje bazowe są inicjowane w toku zwykłej działalności sprzedawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardy, jakie sprzedawca stosuje do zainicjowania podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. Istotne zmiany w standardach zawierania umów kredytowych są w pełni ujawniane potencjalnym inwestorom. W przypadku sekurytyzacji, których ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula kredytów nie obejmuje żadnych kredytów, które były oferowane i zostały zawarte w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w

stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że kredytodawca nie będzie weryfikować przedstawionych informacji. Sprzedawca ma wiedzę specjalistyczną w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją.

6. W dokumentacji transakcji określa się zdarzenia skutkujące zakończeniem okresu rotacji, obejmujące co najmniej:
 - a) obniżenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu;
 - b) wystąpienie zdarzenia związanego z niewypłacalnością w odniesieniu do sprzedawcy lub jednostki obsługującej;
 - c) niewygenerowanie wystarczającej ilości nowych ekspozycji bazowych o wcześniej ustalonej jakości kredytowej.

7. W dokumentacji transakcji należy jasno określić:
 - a) zobowiązania umowne, obowiązki i zakres odpowiedzialności jednostki sponsorującej, jednostki obsługującej i jej zespołu zarządzającego, którzy posiadają specjalistyczną wiedzę w zakresie obsługi ekspozycji bazowych oraz, w stosownych przypadkach, powiernika i innych dostawców usług pomocniczych;
 - b) procedury i zakres odpowiedzialności niezbędne do zapewnienia, by niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały przerwania obsługi;
 - c) postanowienia gwarantujące zmianę stron transakcji na instrumentach pochodnych oraz rachunku bankowego w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, niewypłacalności lub, w stosownych przypadkach, innych określonych zdarzeń.

I

Zasady, procedury i kontrole zarządzania ryzykiem są dobrze udokumentowane i stosowane są skuteczne systemy.

Artykuł 12a

Rola jednostki sponsorującej program ABCP

- 1. Jednostka sponsorująca program ABCP jest instytucją kredytową, która jest nadzorowana zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, lub regulowanym podmiotem zarządzającym funduszami lub aktywami.*
- 2. Jednostka sponsorująca program ABCP jest dostawcą instrumentu wsparcia płynności i wspiera wszystkie pozycje sekurytyzacyjne na poziomie programu ABCP, obejmując takim wsparciem wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe oraz wszelkie istotne ryzyka rozmycia sekurytyzowanych ekspozycji, jak również wszelkie inne koszty transakcji i koszty dotyczące całego programu. Jednostka sponsorująca ujawnia inwestorom opis wsparcia udzielanego na poziomie transakcji, łącznie z opisem dostarczonych instrumentów wsparcia płynności.*
- 3. Aby móc sponsorować program STS ABCP, instytucja kredytowa musi w pierw wykazać swojemu organowi nadzoru w teście warunków skrajnych, że pełnienie przez nią roli określonej w ust. 2 nie zagraża jej stabilności finansowej nawet w przypadku skrajnie trudnej sytuacji na rynku, kiedy zamarłby rynek finansowania krótkoterminowego dla wszystkich programów ABCP, dla których pełni tę rolę. W tym celu jednostka sponsorująca regularnie przedstawia swojemu organowi nadzoru szczegółowe informacje dotyczące jej obowiązków związanych ze skumulowanym ryzykiem płynności oraz tego, jak te obowiązki mogą być wypełnione za pomocą jej buforów płynnościowych.*
- 4. Przed przyjęciem ekspozycji z tytułu transakcji ABCP jednostka sponsorująca program ABCP upewnia się, że sprzedawca zawsze udziela kredytów na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procedur zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że posiada skuteczne systemy w celu stosowania tych kryteriów i procedur. Jednostka sponsorująca przeprowadza własną analizę due diligence na podstawie art. 3 rozporządzenia i upewnia się, że sprzedawca spełnia należyte standardy zawierania umów kredytowych, że jego zdolności obsługi aktywów oraz procesów ściągania należności spełniają wymogi określone w art. 259 ust. 3 lit. i)–m) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub równoważne wymogi w państwach trzecich. Zasady, procedury i*

kontrole zarządzania ryzykiem muszą być dobrze udokumentowane i stosuje się skuteczne systemy.

5. *Pierwotny kredytodawca lub emitent, na poziomie transakcji, lub jednostka sponsorująca, na poziomie programu ABCP, mają obowiązek spełniać wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 4.*
6. *Artykuł 5 stosuje się do programów ABCP. Jednostka sponsorująca program ABCP odpowiada za przestrzeganie art. 5 oraz:*
 - a) *udostępnia inwestorom wszystkie zbiorcze informacje wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a), przy założeniu aktualizowania tych informacji raz na kwartał; oraz*
 - b) *udostępnia informacje wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b)–e) rozporządzenia.*
7. *W przypadku gdy jednostka sponsorująca nie odnowi zobowiązania finansowego dotyczącego instrumentu wsparcia płynności przed jego wygaśnięciem, taki instrument wsparcia płynności zostaje wykorzystany, a zapadające papiery wartościowe – splacone.*

Artykuł 13

Wymogi na poziomie programu

1. Wszystkie transakcje w ramach programu ABCP spełniają wymogi określone w art. 12. *Za wyjątkiem art. 12 ust. 2 pojedyncze transakcje stanowiące maksymalnie 5 % zbiorczej kwoty ekspozycji bazowych programu ABCP mogą tymczasowo nie przestrzegać przepisów art. 12, co nie wpływa na status STS programu.*
2. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca spełniają wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 4.
3. Wsparcie jakości kredytowej nie ustanawia dodatkowego poziomu transz w ramach programu.
4. Jednostka sponsorująca w ramach programu ABCP jest instytucją kredytową, która jest nadzorowana zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE. Sponsor jest dostawcą

instrumentu wsparcia płynności i wspiera wszystkie pozycje sekurytyzacyjne na poziomie transakcji w ramach programu ABCP oraz pokrywa wszelkie ryzyko płynności i ryzyko kredytowe oraz istotne ryzyko rozmycia sekurytyzowanych ekspozycji, jak również wszelkie inne koszty transakcyjne i koszty całego programu.

5. Sekurytyzacje wyemitowane w ramach programu ABCP, które zawierają opcje kupna, klauzule rozszerzenia lub inne klauzule – **według uznania jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE** – mające wpływ na ostateczny termin zapadalności instrumentu, **nie są uznawane za STS**.
6. Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe powstające na poziomie programu ABCP jest łagodzone, a środki zastosowane w tym celu są ujawniane. Instrumenty pochodne są stosowane na poziomie programu wyłącznie do celów zabezpieczenia ryzyka walutowego i ryzyka stopy procentowej. Takie instrumenty pochodne są dokumentowane zgodnie z wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.
7. W dokumentacji związanej z programem określa się jasno:
 - a) obowiązki powiernika oraz innych podmiotów mających obowiązki powiernicze, **o ile takie istnieją**, wobec inwestorów;
 - c) zobowiązania umowne, obowiązki i odpowiedzialność sponsora i jego zespołu zarządzającego, którzy posiadają specjalistyczną wiedzę w zakresie zawierania umów o kredyt, powiernika, **o ile istnieją**, i innych dostawców usług;
 - e) przepisy dotyczące zmiany kontrahentów instrumentów pochodnych oraz rachunku bankowego na poziomie programu ABCP na wypadek niewykonania przez nich zobowiązań, niewypłacalności i innych określonych zdarzeń, **jeżeli instrument wsparcia płynności nie pokrywa takich sytuacji**.
 - f) W przypadku zaistnienia określonych zdarzeń, niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności sponsora przewidziane są środki naprawcze w celu osiągnięcia, w stosownych przypadkach, zabezpieczenia zobowiązań finansowych lub zmiany dostawcy instrumentu wsparcia płynności. W przypadku gdy dostawca instrumentu wsparcia płynności nie odnowi

zobowiązania finansowego w ciągu 30 dni od jego wygaśnięcia, instrument wsparcia płynności zostaje wykorzystany, zapadające papiery wartościowe spłacone, a transakcja przestaje kupować ekspozycje, amortyzując istniejące ekspozycje bazowe.

Zasady, procedury i kontrole zarządzania ryzykiem są dobrze udokumentowane i stosowane są skuteczne systemy.

8. Jednostka inicjująca *i* sponsorująca ■ są wspólnie *i solidarnie* odpowiedzialne na poziomie programu ABCP za przestrzeganie art. 5 *i zapewniają* udostępnienie potencjalnym inwestorom przed wyceną *następujących* informacji:

a) *wszystkie zbiorcze informacje wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a);*

b) *informacje wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b)–e).*

8a. *Prospekt emisyjny lub – w przypadku nieopublikowania prospektu – dokumentacja dotycząca programu określa, czy i w jaki sposób spełniono kryteria STS, o których mowa w art. 11–13.*

Artykuł 14

Zgłoszenie STS i due diligence

1. Jednostki inicjujące *i* jednostki sponsorujące zgłaszają wspólnie do ESMA – za pomocą modelu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu – że sekurytyzacja spełnia wymogi art. 7–10 lub art. 11–13 niniejszego rozporządzenia („zgłoszenie STS”). *W przypadku programu ABCP z udziałem wielu jednostek inicjujących, każda z jednostek inicjujących zgłasza ESMA, zgodnie z wymogami art. 12, wyłącznie własne transakcje.* ESMA publikuje zgłoszenie STS na swojej oficjalnej stronie internetowej zgodnie z ust. 4. Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE informują również swój właściwy organ. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE danej sekurytyzacji wyznaczają spośród siebie jedną jednostkę, która będzie pierwszym punktem kontaktowym dla inwestorów i właściwych organów. *W przypadku gdy jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca nie uzgodniły między sobą, która jednostka ma spełnić wymogi zawarte w niniejszym artykule, spełnia je jednostka inicjująca.*

- 1a. *Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE mogą korzystać z usług osoby trzeciej w celu weryfikacji, czy dana sekurytyzacja spełnia kryteria STS. Jednakże porada osoby trzeciej w żaden sposób nie zmienia odpowiedzialności jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE za wywiązywanie się z zobowiązań prawnych wynikających z rozporządzenia.*

Jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE korzystają z usług osoby trzeciej do oceny zgodności danej sekurytyzacji z art. 7–10 lub art. 11–13, zgłoszenie STS obejmuje oświadczenie stwierdzające, że zgodność z kryteriami STS została potwierdzona przez daną osobę trzecią. Zgłoszenie zawiera także imię i nazwisko / nazwę osoby trzeciej i jej miejsce prowadzenia działalności.

2. Jeżeli jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca nie jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1) i 2) rozporządzenia nr 575/2013, zgłoszeniu zgodnie z ust. 1 **niniejszego artykułu** towarzyszy:
- a) potwierdzenie jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy, że przyznawanie przez nich kredytu odbywa się na podstawie uzasadnionych i wyraźnie określonych kryteriów oraz jasno ustanowionych procesów zatwierdzania, zmiany, odnowienia i finansowania kredytów oraz że jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca posiadają skuteczne systemy mające na celu stosowanie takich procesów.
 - b) potwierdzenie co do tego, czy elementy wymienione w lit. a) podlegają nadzorowi.
3. Jeżeli sekurytyzacja nie spełnia już wymogów art. 7–10 lub art. 11–13, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca **lub** SSPE niezwłocznie zgłaszają to ESMA i właściwemu organowi.
4. ESMA **niezwłocznie publikuje w odpowiedniej sekcji swojej strony internetowej** wykaz wszystkich sekurytyzacji, w odniesieniu do których jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE zgłosiły, że spełniają one wymogi art. 7–10 lub 11–13. ESMA aktualizuje również wykaz sekurytyzacji, które przestały być sekurytyzacjami STS w wyniku decyzji właściwych organów lub zgłoszenia jednostki inicjującej, sponsorującej lub jednostki SSPE. Jeżeli właściwy organ

wprowadził zgodnie z art. 17 sankcje administracyjne lub środki naprawcze, niezwłocznie zgłasza ten fakt do ESMA. ESMA niezwłocznie wskazuje w wykazie, że w odniesieniu do danej sekurytyzacji właściwy organ wprowadził sankcje administracyjne lub środki naprawcze.

5. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które jednostka inicjująca, sponsorująca i SSPE powinny udostępniać w celu przestrzegania swoich zobowiązań na podstawie ust. 1, oraz dostarcza ujednolicone szablony określające format tych informacji.

ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... *[dwanaście miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia]*.

Komisji **jest uprawniona** do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Rozdział 4

Nadzór

Artykuł 15

Wyznaczanie właściwych organów

1. Zgodność z wymogami określonymi w art. 3 niniejszego rozporządzenia zapewniana jest przez właściwe organy zgodnie z uprawnieniami przyznanymi na mocy odpowiednich aktów prawnych:
 - a) w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 13 ust. 10 dyrektywy 2009/138/WE;
 - b) w przypadku zarządzających funduszami inwestycyjnymi – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 44 dyrektywy 2011/61/UE;
 - c) w przypadku UCITS i spółek zarządzających UCITS – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 97 dyrektywy 2009/65/WE;

- d) w przypadku instytucji pracowniczych programów emerytalnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 6 lit. g) dyrektywy 2003/41/WE;
 - e) w przypadku instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE, w tym EBC zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013.
2. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami sponsorującymi zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE, w tym EBC zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013, zapewniają, by sponsorzy wywiązali się z obowiązków określonych w art. 4–14 niniejszego rozporządzenia.
3. Jeżeli jednostki inicjujące, pierwotni kredytodawcy oraz SSPE są podmiotami nadzorowanymi zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, dyrektywą 2009/138/WE, dyrektywą 2003/41/WE, dyrektywą 2011/61/UE lub dyrektywą 2009/65/WE, odpowiednie właściwe organy wyznaczone zgodnie z tymi aktami prawnymi, w tym EBC zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013, zapewniają wywiązanie się z obowiązków określonych w art. 4–5 niniejszego rozporządzenia.
4. W przypadku podmiotów nieobjętych unijnymi aktami ustawodawczymi, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie wyznaczają jeden lub więcej właściwych organów w celu zapewnienia zgodności z art. 4–5 niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie informują Komisję, ESMA, EUNB i EIOPA oraz właściwe organy innych państw członkowskich o wyznaczeniu właściwych organów na podstawie niniejszego ustępu. ***Obowiązek ten nie ma zastosowania do przedsiębiorstw niefinansowych sprzedających ekspozycje w ramach programu ABCP lub innej transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego.***
- 4a. ESMA, wraz z właściwymi organami krajowymi odpowiedzialnymi za nadzór nad rynkami papierów wartościowych, nadzoruje i egzekwuje przestrzeganie obowiązków określonych w art. 6–14.***

5. ESMA publikuje i aktualizuje na swojej stronie internetowej wykaz właściwych organów, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 16

Uprawnienia właściwych organów

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ, wyznaczony zgodnie z art. 15 ust. 2–**4a**, posiadał uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe oraz uprawnienia do nakładania sankcji niezbędne do wypełniania jego obowiązków wynikających z rozporządzenia.
2. Właściwy organ *wyznaczony na podstawie art. 15 ust. 2–4a* regularnie dokonuje przeglądu zasad, procesów i mechanizmów wdrożonych przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, SSPE i pierwotnych kredytodawców w celu zapewnienia zgodności z rozporządzeniem.
 - 2a. *Właściwy organ monitoruje, w tym w formie regularnych kontroli na miejscu, nową emisję, zwłaszcza w odniesieniu do sekurytyzacji rzadko spotykanych na rynku, w celu identyfikacji naruszeń zobowiązań wymienionych w art. 17 ust. 1 lub cech, których jedynym uzasadnieniem wydaje się obejście przepisów niniejszego rozporządzenia.***
3. Właściwe organy nakładają wymóg, aby ryzyko z tytułu transakcji sekurytyzacyjnych, w tym ryzyko utraty reputacji, było oceniane i uwzględniane za pomocą odpowiednich polityk i procedur jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, SSPE i pierwotnych kredytodawców.
 - 3a. *Właściwy organ monitoruje, w stosownych przypadkach, szczególny wpływ udziału w rynku sekurytyzacji na stabilność instytucji finansowej, która działa jako pierwotny kredytodawca, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub inwestor, w ramach nadzoru ostrożnościowego w obszarze sekurytyzacji, uwzględniając – z zastrzeżeniem bardziej surowych uregulowań sektorowych – następujące elementy:***
 - a) *wielkość buforów kapitałowych, aby ograniczyć procykliczność rynku sekurytyzacji;***

- b) *wielkość buforów płynnościowych, aby zrównoważyć potencjalną koncentrację wsparcia dla programów ABCP przez instytucje kredytowe;*
- c) *ryzyko płynności dla inwestorów wynikające z różnic pod względem zapadalności między ich finansowaniem a inwestycjami.*

W przypadku gdy właściwy organ wykryje ryzyko dla stabilności finansowej instytucji finansowej lub całego systemu finansowego, niezależnie od zobowiązań wynikających z art. 21, podejmuje działania służące zmniejszeniu tego ryzyka, informuje o swych ustaleniach wyznaczony organ odpowiedzialny za instrumenty nadzoru makroostrożnościowego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego oraz powiadamia o tym Komisję i Parlament Europejski.

- 3b. *Właściwy organ wraz z ESMA monitorują wszelkie ewentualne próby obejścia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1a rozporządzenia polegające na kształtowaniu lub sprzedawaniu sekurytyzacji tak, by nie były one objęte tymi obowiązkami. Właściwy organ monitoruje sytuację i informuje ESMA, a ESMA ocenia informacje zgłoszone przez właściwy organ i zgłasza Komisji, Parlamentowi i Radzie wszelkie istotne zmiany zachodzące w praktykach stosowanych na rynku w tym względzie.*

Artykuł 16a

Makroostrożnościowy nadzór nad rynkiem sekurytyzacji

1. *W zakresie powierzonych im zadań Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego odpowiada za makroostrożnościowy nadzór nad unijnym rynkiem sekurytyzacji Unii Europejskiej, a EUNB jest odpowiedzialny za nadzór mikroostrożnościowy, przy uwzględnieniu specyfiki segmentów rynku i klas aktywów.*
2. *Po opublikowaniu dwuletniego sprawozdania na temat rynku sekurytyzacji, o którym mowa w art. 29, oraz w celu odzwierciedlenia zmian sytuacji rynkowej, zapobieżenia powstawaniu baniek spekulacyjnych w różnych segmentach rynku lub klasach aktywów oraz w celu zapobieżenia zamykaniu niektórych części unijnego rynku sekurytyzacji w okresach kryzysu EUNB, w ścisłej współpracy z ERRS, opracuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w ciągu sześciu*

miesiący od daty publikacji tego sprawozdania i będzie odtąd co dwa lata opracowywać zmienione regulacyjne standardy techniczne, aby określić:

- a) poziom stopy zatrzymania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w maksymalnym przedziale od 5 % do 20 %, mający zastosowanie do warunków zatrzymania wymienionych w art. 4 ust. 2, uwzględniając specyfikę segmentów rynku;*
- b) w jakim stopniu gwarancje mają zastosowanie do sekurytyzowanych aktywów;*
- c) czy pierwotny kredytodawca uwzględnił ekspozycje w bilansie przez część ich pierwotnego okresu zapadalności w momencie ustalania wymaganej stopy zatrzymania;*
- d) czy wymagane stopy zatrzymania powinny zostać podniesione do maksimum 20 % lub dlaczego należy je obniżyć, uwzględniając specyfikę segmentów rynku; oraz*
- e) czy gwarancje mają zastosowanie do sekurytyzowanych aktywów.*

Projekty regulacyjnych standardów technicznych są opracowywane do dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia] lub, w zależności od przypadku, dwa lata od momentu opracowania ostatniej wersji projektu regulacyjnych standardów technicznych na podstawie niniejszego ustępu. Dostosowanie stopy zatrzymania ujęte w projekcie regulacyjnych standardów technicznych będzie obowiązywać dla sekurytyzacji, o których nie powiadomiono EBC, na podstawie art. 243 i 244 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w momencie wejścia w życie tych regulacyjnych standardów technicznych.

EUNB przedstawia Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [dwa lata po wejściu w życie rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

- 3. Po opublikowaniu sprawozdania, o którym mowa w art. 29 rozporządzenia, ERRS wydaje zalecenia dla państw członkowskich, precyzując, czy konieczna jest ponowna ocena środków opartych na kredytobiorcy, w tym dostosowanie*

maksymalnego współczynnika pokrycia należności zabezpieczeniem, współczynnika pokrycia należności dochodem lub współczynnika pokrycia obsługi zadłużenia dochodem w odniesieniu do aktywów podlegających sekurytyzacji.

4. *Jeżeli projekt regulacyjnych standardów technicznych jest przedkładany na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu Komisja rozważa także czy na podstawie art. 270f rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymagana jest zmiana minimalnych poziomów ryzyka dla sekurytyzacji, o których mowa w art. 259, 260, 261, 263 i 264 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i w stosownych przypadkach przyjmuje odpowiednie akty delegowane.*

Artykuł 17

Sankcje administracyjne i środki naprawcze

1. Niezależnie od prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych na podstawie art. 19 rozporządzenia państwa członkowskie ustanawiają przepisy określające odpowiednie sankcje administracyjne i środki naprawcze mające zastosowanie w sytuacjach, gdy:
- a) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie spełnia wymogów określonych w art. 4;
 - b) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE nie spełniają wymogów określonych w art. 5;
 - c) *sekurytyzacja została uznana za sekurytyzację STS* i jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE *tej sekurytyzacji* nie spełnili wymogów określonych w art. 7–10 lub art. 11–13 ;
 - ca) *jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca, naruszając przepisy art. 6 rozporządzenia, stosuje oznaczenie „STS” dla swoich sekurytyzacji w sytuacji innej niż gdy dana sekurytyzacja spełnia wymogi art. 7–10 lub art. 11–13 niniejszego rozporządzenia;*
 - cb) *jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca przedstawia niezgodne ze stanem faktycznym zgłoszenie na podstawie art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.*

Państwa członkowskie gwarantują także skuteczne wdrażanie sankcji administracyjnych lub środków naprawczych.

2. Te sankcje i środki są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające i obejmują co najmniej następujące elementy:
- a) publiczne oświadczenie, w którym wskazuje się tożsamość osoby fizycznej lub prawnej oraz charakter naruszenia zgodnie z art. 22;
 - b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;
 - c) tymczasowy zakaz dla każdego członka jednostki inicjującej, sponsorującej lub organu zarządzającego SSPE lub każdej innej osoby fizycznej, które uznano za odpowiedzialne za naruszenie, sprawowania funkcji zarządzających takimi przedsiębiorstwami;
 - d) w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia, czasowy zakaz **zgłaszania** przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE, że sekurytyzacja spełnia wymogi określone w art. 7–10 lub w art. 11–13 niniejszego rozporządzenia;
 - e) **w przypadku osoby fizycznej:** maksymalnych kar administracyjnych wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub, w przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień ...
[data wejścia w życie rozporządzenia]
 - f) lub w przypadku osoby prawnej maksymalna kara administracyjna, o której mowa w lit. e), lub do 10 % całkowitego rocznego obrotu danej osoby prawnej, ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy dana osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która musi sporządzić skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, stosowny całkowity roczny obrót oznacza całkowity roczny obrót lub analogiczny rodzaj dochodu zgodnie z właściwymi aktami

prawnymi o rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla;

g) maksymalna kara administracyjna kara w wysokości równej co najmniej **trzykrotności** kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. e) i f).

ga) minimalna kara administracyjna w wysokości równej co najmniej kwocie korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. e) i f).

3. Jeżeli przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, mają zastosowanie do osób prawnych, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy stosowały sankcje i środki naprawcze wymienione w ust. 2 do członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.
4. Państwa członkowskie gwarantują, że każda decyzja nakładająca sankcje administracyjne lub środki naprawcze wymienione w ust. 2 jest właściwie uzasadniona i podlega prawu do odwoływania się do sądu.

Artykuł 18

Wykonywanie uprawnień do nakładania sankcji administracyjnych lub środków naprawczych

1. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych i środków naprawczych, o których mowa w art. 17 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z krajowymi ramami prawnymi:
 - a) bezpośrednio;
 - b) we współpracy z innymi organami;
 - c) poprzez zwracanie się do właściwych organów sądowych.

2. Przy ustalaniu rodzaju oraz wysokości sankcji administracyjnych lub środków naprawczych nałożonych z tytułu art. 17 rozporządzenia, właściwe organy uwzględniają wszelkie istotne okoliczności, w tym ***zakres, w jakim dane naruszenie ma charakter umyślny lub jest wynikiem błędu merytorycznego***, oraz w stosownych przypadkach:
- a) istotność, wagę i czas trwania naruszenia;
 - b) zakres odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie ***oraz czy korzystano z porad osoby trzeciej, aby upewnić się, że spełnione zostały warunki STS***;
 - c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest w szczególności wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznych dochodów odpowiedzialnej osoby fizycznej;
 - d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić;
 - e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
 - f) poziom współpracy z właściwym organem odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, bez uszczerbku dla konieczności wyrównania korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez daną osobę;
 - g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

Artykuł 19

Ustanowienie sankcji karnych

1. Państwa członkowskie mogą zdecydować o nieustanowieniu przepisów dotyczących kar administracyjnych lub środków naprawczych w odniesieniu do naruszeń, które podlegają sankcjom karnym na podstawie ich prawa krajowego.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z ust. 1, ustanowić sankcje karne za naruszenie przepisów, o których mowa w art. 17 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, gwarantują one odpowiednie środki umożliwiające właściwym organom posiadanie wszystkich niezbędnych uprawnień do współpracy z organami sądowymi, organami ścigania lub organami wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w ramach ich jurysdykcji w celu otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących dochodzeń lub postępowań karnych wszczętych w przypadku naruszeń, o których mowa w art. 17 ust. 1, i przekazywanie tych samych informacji innym właściwym organom i ESMA; EUNB i EIOPA, aby wypełnić obowiązek współpracy do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20

Obowiązek powiadomienia

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB i EIOPA o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wdrażających przepisy rozdziału, w tym o odpowiednich przepisach prawa karnego, najpóźniej do dnia [*jeden rok po wejściu w życie rozporządzenia*]. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB i EIOPA o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Artykuł 21

Współpraca między właściwymi organami a europejskimi urzędami nadzoru

1. Właściwe organy, o których mowa w art. 15 niniejszego rozporządzenia, oraz ESMA, EUNB i EIOPA ściśle współpracują ze sobą i wymieniają się informacjami na potrzeby wykonywania swoich obowiązków zgodnie z art. 16–19, w szczególności w celu wykrywania i usuwania naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.
 - 1a. W ramach wspólnego komitetu europejskich urzędów nadzoru powołuje się specjalną komisję ds. sekurytyzacji, w ramach której właściwe organy ściśle współpracują w celu realizacji zadań powierzonych im na podstawie art. 16–19 rozporządzenia.*

2. W kontekście wykonywania swoich uprawnień do nakładania sankcji właściwe organy mogą również współpracować z właściwymi organami państw trzecich w zakresie ułatwiania pobierania kar pieniężnych.
3. Jeśli właściwy organ uzna, że doszło do naruszenia przepisów rozporządzenia lub ma powody, by tak uważać, powinien wystarczająco szczegółowo poinformować o swoich ustaleniach właściwy organ ■ jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej, pierwotnego kredytodawcy, SSPE lub inwestora. Zainteresowane właściwe organy ściśle koordynują nadzór w celu zapewnienia spójności decyzji, **zaś właściwy organ stwierdzający naruszenie powinien natychmiast powiadomić o tym fakcie ESMA.**
4. W przypadku gdy naruszenie, o którym mowa w ust. 3, dotyczy w szczególności nieprawidłowego lub wprowadzającego w błąd zgłoszenia zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia, właściwy organ stwierdzający to naruszenie powiadamia bezzwłocznie ESMA, EUNB i EIOPA o swoich ustaleniach.
5. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 3, właściwy organ podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu usunięcia stwierdzonego naruszenia i powiadamia o tym pozostałe zainteresowane właściwe organy, w szczególności organy jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej, SSPE i posiadacza pozycji sekurytyzacyjnej, jeżeli są znane. W przypadku sporu pomiędzy właściwymi organami sprawa **jest** kierowana do ESMA i stosuje się procedurę, o której mowa w art. 19, oraz, w stosownych przypadkach, art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
6. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ogólnego obowiązku współpracy i informacji, które mają być wymieniane w ramach ust. 1, oraz obowiązków w zakresie zgłaszania zgodnie z ust. 3 i 4.

ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... *[dwanaście miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia]*.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Publikowanie sankcji administracyjnych i środków naprawczych

1. Państwa członkowskie dbają o to, aby właściwe organy publikowały bez zbędnej zwłoki na swych oficjalnych stronach internetowych każdą decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej lub środka naprawczego w związku z naruszeniem art. 4, 5 lub 14 ust. 1 rozporządzenia, po poinformowaniu osoby, na którą nałożono sankcję lub środek, o takiej decyzji.
2. Publikacja, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamość osób odpowiedzialnych, a także informacje o nałożonych sankcjach lub środkach.
3. Jeżeli, na podstawie indywidualnej oceny, właściwy organ uzna, że ujawnienie tożsamości w przypadku osób prawnych lub tożsamości i danych osobowych w przypadku osób fizycznych byłoby niewłaściwe lub że takie ujawnienie zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy:
 - a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej lub środka naprawczego do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne; lub
 - b) opublikowały decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej lub środka naprawczego, pomijając przez uzasadniony okres czasu informację o tożsamości lub dane osobowe osoby, na którą je nałożono, jeżeli przewiduje się, że po tym okresie przyczyny opublikowania informacji w formie anonimowej przestają być aktualne i o ile taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę odnośnych danych osobowych; lub
 - c) w ogóle nie publikowały decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej lub środka naprawczego, jeśli warianty określone w lit. a) i b) powyżej uznaje się za niewystarczające, aby:
 - (i) stabilność rynków finansowych nie była zagrożona;

- (ii) zapewnić proporcjonalność publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.
4. W przypadku decyzji o opublikowaniu sankcji lub środka w formie anonimowej, opublikowanie odpowiednich danych może zostać odłożone w czasie. Jeżeli od decyzji nakładającej sankcję administracyjną lub środek naprawczy przysługuje odwołanie do odpowiedniego organu sądowego, właściwe organy również niezwłocznie publikują na swoich oficjalnych stronach internetowych tego rodzaju informacje i wszelkie późniejsze informacje na temat wyniku takiego odwołania. Publikuje się również wszelkie decyzje unieważniające poprzednią decyzję nakładającą sankcję administracyjną lub środek naprawczy.
5. Właściwe organy zapewniają, by wszelkie dane opublikowane zgodnie z ust. 1–4 widniały na ich oficjalnej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat po opublikowaniu. Dane osobowe występujące w takiej informacji są dostępne na oficjalnej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres wymagany na mocy obowiązujących przepisów o ochronie danych.
6. Właściwe organy informują ESMA, EUNB i EIOPA o wszelkich nałożonych sankcjach administracyjnych i środkach naprawczych, w tym, w stosownych przypadkach, o wszelkich odwołaniach ich dotyczących oraz o ich wyniku. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy otrzymywały informacje oraz końcowe orzeczenie dotyczące wszelkich nałożonych sankcji karnych oraz by przekazywały te dane ESMA, EUNB lub EIOPA.
7. ESMA, EUNB i EIOPA prowadzą wspólnie centralną bazę danych o zgłoszonych im sankcjach administracyjnych i środkach naprawczych. Do bazy tej dostęp mają wyłącznie właściwe organy i jest ona aktualizowana na podstawie informacji przez nie przekazywanych zgodnie z ust. 6.

Rozdział 4a

Wymogi dotyczące repozytoriów sekurytyzacji

Artykuł 22a

Wymogi ogólne

1. *Repozytorium sekurytyzacji:*
 - a) *posiada solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i księgowo-księgowo, zapobiegające ujawnianiu informacji poufnych;*
 - b) *utrzymuje i stosuje skuteczne, utrwalone na piśmie uzgodnienia organizacyjno-administracyjne na potrzeby wykrywania potencjalnych konfliktów interesów, w tym dotyczących jego kierownictwa, pracowników bądź osób bezpośrednio lub pośrednio powiązanych z nimi stosunkiem kontroli bądź bliskimi powiązaniem, a także na potrzeby radzenia sobie z tymi konfliktami;*
 - c) *wprowadza odpowiednie strategie i procedury zapewniające przestrzeganie wszystkich przepisów rozporządzenia przez to repozytorium, jego kierownictwo i pracowników; oraz*
 - d) *utrzymuje i stosuje odpowiednią strukturę organizacyjną zapewniającą ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie repozytorium sekurytyzacji w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności. Repozytorium sekurytyzacji stosuje odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury.*
2. *Jeżeli repozytorium sekurytyzacji oferuje dodatkowe usługi, takie jak analizy, prognozy rynkowe, oceny trendów gospodarczych, wyceny i inne ogólne analizy danych, a także powiązane usługi dystrybucyjne, repozytorium sekurytyzacji oddziela takie usługi dodatkowe pod względem operacyjnym od pełnionej przez to repozytorium funkcji centralnego gromadzenia i przechowywania danych dotyczących informacji o sekurytyzacji wymienionych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia.*
3. *Kierownictwo wyższego szczebla i członkowie zarządu repozytorium sekurytyzacji cieszą się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiadają dostateczne doświadczenie pozwalające na zapewnienie prawidłowego i ostrożnego zarządzania repozytorium sekurytyzacji.*

4. *Repozytorium sekurytyzacji stosuje obiektywne, niedyskryminujące i podawane do publicznej wiadomości wymogi w zakresie dostępu jednostek inicjujących, sponsorujących i SSPE podlegających obowiązkowi przejrzystości na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia. Repozytorium sekurytyzacji udziela usługodawcom niedyskryminacyjnego dostępu do informacji przechowywanych w repozytorium sekurytyzacji, pod warunkiem wyrażenia zgody przez stosownych kontrahentów. Ograniczanie dostępu do repozytorium jest dozwolone wyłącznie pod warunkiem, że jego celem jest kontrola ryzyka, na jakie narażone są dane przechowywane w repozytorium sekurytyzacji.*
5. *Repozytorium sekurytyzacji podaje do publicznej wiadomości ceny i opłaty związane z usługami świadczonymi na podstawie rozporządzenia. Repozytorium ujawnia ceny i opłaty za każdą usługę świadczoną odrębnie, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek i rabatów. Repozytorium umożliwia jednostkom inicjującym, sponsorującym i SSPE spełnianie wymogów informacyjnych, aby oddzielnie korzystać z konkretnych usług. Ceny i opłaty pobierane przez repozytorium sekurytyzacji muszą być uzasadnione kosztami.*
6. *Repozytorium sekurytyzacji posiada odpowiednie procedury służące zagwarantowaniu jakości publikowanych informacji.*
7. *ESMA, z myślą o zapewnieniu spójnego stosowania wymogów dotyczących przejrzystości i precyzyjności informacji, opracowuje projekt regulacyjnych standardów określających szczegółowo procedury, które repozytorium sekurytyzacji powinno stosować, aby sprawdzić, czy informacje przekazywane przez jednostki inicjujące, sponsorujące i SSPE na podstawie art. 5 ust. 2 są pełne i prawidłowe.*
ESMA przekazuje projekt regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia [jeden rok po wejściu w życie rozporządzenia] r.
Komisji jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 22b

Niezawodność działania

1. *Repozytorium sekurytyzacji określa źródła ryzyka operacyjnego i ogranicza je dzięki opracowaniu odpowiednich systemów, środków kontroli i procedur. Takie systemy są niezawodne i bezpieczne, a także posiadają odpowiednie możliwości przetwarzania otrzymywanych informacji.*
2. *Repozytorium sekurytyzacji ustanawia, wprowadza i stosuje odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej służące zachowaniu pełnionych funkcji, szybkiemu przywróceniu działalności i wywiązywaniu się z obowiązków repozytorium sekurytyzacji. W takim planie przewiduje się co najmniej utworzenie systemów zastępczych.*
3. *Repozytorium sekurytyzacji, któremu cofnięto zezwolenie, zapewnia należyte zastępstwo, w tym przeniesienie danych do innego repozytorium sekurytyzacji.*

Artykuł 22c

Ochrona i rejestrowanie danych

1. *Repozytorium sekurytyzacji zapewnia poufność, integralność i ochronę danych otrzymanych na podstawie art. 5 ust. 1.*
2. *Repozytorium sekurytyzacji może wykorzystywać do celów komercyjnych dane otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia tylko za uprzednią zgodą jednostki inicjującej, sponsorującej lub SSPE.*
3. *Repozytorium sekurytyzacji bezzwłocznie rejestruje dane otrzymane na podstawie art. 5 ust. 1 i przechowuje je przez co najmniej dziesięć lat po wygaśnięciu danych umów. Repozytorium sekurytyzacji stosuje szybkie i wydajne procedury rejestrowania w celu udokumentowania zmian zarejestrowanych informacji.*
4. *Repozytorium sekurytyzacji zapewnia jednostce inicjującej, sponsorującej lub SSPE w terminowy sposób dostęp do informacji na temat tej umowy oraz możliwość skorygowania informacji.*
5. *Repozytorium sekurytyzacji podejmuje stosowne kroki w celu zapobiegania wszelkim przypadkom niewłaściwego wykorzystania informacji przechowywanych w jego systemach.*

Osoba fizyczna mająca bliskie powiązania z repozytorium sekurytyzacji lub osoba prawna będąca dla repozytorium sekurytyzacji jednostką dominującą lub jednostką zależną nie może wykorzystywać w celach komercyjnych informacji poufnych zarejestrowanych w repozytorium sekurytyzacji.

Artykuł 22d

Przejrzystość i dostępność danych

- 1. Repozytorium sekurytyzacji regularnie i w łatwo dostępny sposób publikuje informacje na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia przy użyciu standardowych szablonów, które są mu zgłaszane.*
- 2. Repozytorium sekurytyzacji gromadzi i przechowuje dane oraz dba o to, aby podmioty, o których mowa w ust. 3, miały bezpośredni i natychmiastowy dostęp do informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) i d) rozporządzenia, które są im potrzebne do wykonywania ich praw i obowiązków.*
- 3. Repozytorium sekurytyzacji zgłasza zbiorcze dane w standardowym szablonie dostarczonym przez ESMA. Te informacje są publikowane przez ESMA na podstawie art. 5 ust. 2a rozporządzenia.*
- 4. Repozytorium sekurytyzacji udostępnia niezbędne informacje następującym podmiotom, aby umożliwić im wykonywanie ich praw i obowiązków:*
 - a) ESMA;*
 - b) właściwy organ wyznaczony na podstawie art. 15 rozporządzenia;*
- 5. ESMA przekazuje innym odpowiednim organom Unii informacje niezbędne do pełnienia ich obowiązków.*
- 6. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, w tym standardowe szablony, w celu określenia informacji, które jednostka inicjująca, sponsorująca i SSPE powinny udostępniać w celu przestrzegania swoich zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a) i d) rozporządzenia.*

ESMA przekazuje projekt regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia [jeden rok od dnia wejścia w życie rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 22e

Wykonywanie przekazanych uprawnień

- 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.*
- 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5i ust. 7, art. 5p ust. 3 i art. 22f ust. 1, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia ... [data wejścia w życie rozporządzenia].*
- 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5i ust. 7, art. 5p ust. 3 i art. 22f ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.*
- 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja zasięga opinii ESMA.*
- 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*
- 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5i ust. 7, art. 5p ust. 3 i art. 22f ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.*

Rozdział 4b (nowy)

Wskaźniki z państw trzecich

Artykuł 22f

Równoważność i uznawanie ram regulacyjnych

- 1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie art. 22e w celu uzupełnienia rozporządzenia i stwierdzenia, że stosowane w państwie trzecim rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze:***
 - a) są równoważne z wymogami ustanowionymi w art. 7-10 dla sekurytyzacji niebędących ABCP i w art. 11-13 dla sekurytyzacji ABCP oraz z uprawnieniami nadzorczymi i sankcjami określonymi w rozdziale 4; oraz***
 - b) są skutecznie stosowane i egzekwowane w sposób sprawiedliwy i nieprowadzący do zakłóceń, aby zapewnić skuteczny nadzór i egzekwowanie w tym państwie trzecim.***

- 2. Jeżeli Komisja przyjęła akt delegowany w sprawie równoważności dotyczący państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 1, uznaje się, że sekurytyzacja spełnia wymogi określone w art. 7-10 dla sekurytyzacji niebędących ABCP i w art. 11-13 dla sekurytyzacji ABCP, o ile jednostka inicjująca, sponsorująca lub SSPE danej sekurytyzacji ma siedzibę w tym państwie trzecim oraz jednostka inicjująca, sponsorująca lub SSPE, stosownie do sytuacji, spełniły odnośne zobowiązania nałożone przez to państwo trzecie na daną sekurytyzację.***

- 3. Komisja we współpracy z ESMA monitoruje skuteczne wykonanie wymogów równoważnych z wymogami ustanowionymi w art. 6-14 przez państwa trzecie, w odniesieniu do których przyjęto akt delegowany dotyczący równoważności, oraz składa regularnie sprawozdania na ten temat Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Jeżeli sprawozdanie wykaże niewystarczające lub niespójne stosowanie równoważnych wymogów przez organy państwa trzeciego, Komisja, w terminie 30 dni kalendarzowych od przedstawienia sprawozdania, rozważy cofnięcie decyzji o uznaniu ram prawnych danego państwa trzeciego za równoważne.***

TYTUŁ III

ZMIANY

Artykuł 23

Zmiana dyrektywy 2009/65/WE

Skreśla się art. 50a dyrektywy 2009/65/WE.

Artykuł 24

Zmiana dyrektywy 2009/138/WE

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) art. 135 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zgodnie z art. 301a Komisja przyjmuje akty delegowane określające szczegółowo okoliczności, w jakich można ustanowić proporcjonalny dodatkowy narzut kapitałowy w przypadku naruszenia wymogów określonych w art. 3 i 4 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji], z zastrzeżeniem art. 101 ust. 3.

3. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji w odniesieniu do ust. 2 EIOPA, z zastrzeżeniem art. 301b, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających metodę obliczania proporcjonalnych dodatkowych narzutów kapitałowych, o których mowa w tym ustępie.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”

(2) *skreśla się* art. 308b ust. 11.

Artykuł 25

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1060/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w motywach 22 i 41, w art. 8c i w załączniku II pkt 1 słowa „strukturyzowany instrument finansowy” zastępuje się słowami „instrument sekurytyzacyjny”;
- (2) w motywach 34 i 40 i w art. 8 ust. 4, art. 8c, art. 10 ust. 3, art. 39 ust. 4 oraz w załączniku I sekcja A pkt 2 ust. 5, załączniku I sekcja B pkt 5, załączniku II (tytuł i pkt 2), załączniku III część I pkt 8, 24 i 45, załączniku III część III pkt 8 słowa „strukturyzowane instrumenty finansowe” zastępuje się słowami „instrumenty sekurytyzacyjne”;
- (3) art. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie określa także obowiązki emitentów i powiązanych stron trzecich mających siedzibę w Unii w zakresie instrumentów sekurytyzacyjnych.”
- (4) art. 3 lit. 1) otrzymuje brzmienie:

»instrument sekurytyzacyjny« oznacza instrument finansowy lub inne aktywa będące wynikiem transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia [niniejszego rozporządzenia];
- (5) **skreśla się art. 8b.**

Artykuł 26

Zmiany dyrektywy 2011/61/UE

skreśla się art. 17 dyrektywy 2011/61/UE.

Artykuł 27

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 648/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w art. 2 dodaje się pkt 30 i 31 w brzmieniu:

„»obligacja zabezpieczona« oznacza obligację spełniającą wymogi art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”
- (31) „»jednostka obligacji zabezpieczonych« oznacza emitenta obligacji

zabezpieczonych lub pulę aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych.”

(2) w art. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Artykuł 4 ust. 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez podmioty obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją, w rozumieniu rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji], pod warunkiem że:

a) w przypadku jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji emituje ona wyłącznie sekurytyzacje, które spełniają wymogi art. 7–10 lub art. 11–13 i art. 6 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];

b) kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są wykorzystywane jedynie do zabezpieczenia przed ryzykiem stopy procentowej lub niedopasowaniem walutowym w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji; oraz

c) umowy w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez jednostkę obligacji zabezpieczonych lub jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub sekurytyzacją.

6. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu oraz biorąc pod uwagę potrzebę zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu, Europejskie Urzędy Nadzoru opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny tego, które umowy w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta w rozumieniu ust. 5.

Europejskie urzędy nadzoru przedstawiają Komisji projekty regulacyjnych

standardów technicznych do [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”

(3) art. 11 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu europejskie urzędy nadzoru opracowują projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) procedury zarządzania ryzykiem, w tym wymagany poziom i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia, wymagane do spełnienia wymogów ust. 3;
- b) procedury, których mają przestrzegać kontrahenci i odnośne właściwe organy przy stosowaniu kryteriów zwolnienia, o których mowa w ust. 6–10;
- c) mające zastosowanie kryteria, o których mowa w ust. 5–10, w tym – w szczególności – co należy uznać za przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

Poziom i rodzaj żądanego zabezpieczenia w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją w rozumieniu [niniejszego rozporządzenia] i spełniającej warunki ust. 4 pkt 5 niniejszego rozporządzenia oraz wymogi art. 7–10 lub art. 11–13 i art. 6 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji] określa się z uwzględnieniem wszelkich przeszkód napotykaných w trakcie wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do istniejących uzgodnień dotyczących zabezpieczeń w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji. Europejskie urzędy nadzoru przedstawiają Komisji projekty

regulacyjnych standardów technicznych do [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

W zależności od formy prawnej kontrahenta Komisji **■ jest** uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 lub (UE) nr 1095/2010.”

Artykuł 28

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu lub po dniu [data wejścia w życie rozporządzenia], z zastrzeżeniem ust. 2–6.
2. W odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych niezrealizowanych na dzień [data wejścia w życie rozporządzenia] jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE mogą używać oznaczenia „STS” lub oznaczenia, które odsyła bezpośrednio do tego terminu, wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wymogi określone w art. 6 niniejszego rozporządzenia.
3. W odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tej dacie, **lecz przed dniem ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], oraz w odniesieniu do sekurytyzacji wyemitowanych przed tą datą, jeżeli po dniu 31 grudnia 2014 r. dodano lub zastąpiono nowe ekspozycje bazowe, *wymogi dotyczące należytej staranności określone, odpowiednio, w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/35 i rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 231/2013 stosuje się w dalszym ciągu w wersji mającej zastosowanie na dzień ... [jeden dzień przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].***
4. W odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych niezrealizowanych na dzień [data wejścia w życie rozporządzenia] instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1) i 2) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zakłady ubezpieczeń zdefiniowane w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, zakłady reasekuracji zdefiniowane w art. 13 pkt 4) dyrektywy 2009/138/WE oraz

zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI) zdefiniowani w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE nadal podlegają przepisom odpowiednio art. 405 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i przepisom rozdziału 1, 2 i 3 oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014, art. 254 i 255 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 oraz art. 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013 w wersji obowiązującej w dniu [*jeden dzień przed wejściem w życie rozporządzenia*].

5. Zanim regulacyjne standardy techniczne, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie art. 4 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, zaczną być stosowane, na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 4 niniejszego rozporządzenia jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, pierwotni kredytodawcy stosują rozdział 1, 2 i 3 oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014 do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu [*data wejścia w życie rozporządzenia*] lub po tej dacie
6. Zanim regulacyjne standardy techniczne, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie art. 5 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, zaczną być stosowane, na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 5 ust. 1 lit. a) i e) niniejszego rozporządzenia, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE udostępniają informacje wymienione w załącznikach I–VIII rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/3 na stronie internetowej, o której mowa w art. 5 ust. 2.

Artykuł 29

Sprawozdania

1. Do dnia ... [*dwa lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia*], a następnie co trzy lata **ESMA**, w ścisłej współpracy z **EUNB** i EIOPA, publikuje sprawozdanie na temat wdrażania wymogów STS określonych w art. 6–14.
2. ***Do dnia ... Do dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia] Komisja, po konsultacji z europejskimi urzędami nadzoru i ERRS, publikuje sprawozdanie na temat skutków niniejszego rozporządzenia dla rynku sekurytyzacji w Unii. Sprawozdanie to musi zawierać w szczególności ocenę wszystkich następujących elementów:***

- a) *skutków wprowadzenia oznaczenia STS dla sekurytyzacji, w tym dla realnej gospodarki, a zwłaszcza dla dostępu MŚP do kredytów,*
 - b) *funkcjonowania tego rynku;*
 - c) *wpływu na wzajemne powiązania między instytucjami finansowymi oraz stabilność sektora finansowego.*
- 2a. *EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, publikuje – przynajmniej raz na dwa lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia – sprawozdanie na temat przestrzegania przez uczestników rynku wymogów niniejszego rozporządzenia, a w szczególności wymogów w zakresie zatrzymania ryzyka oraz sposobów zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 4 ust. 2.*
3. Do dnia ... [trzy lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia] ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, publikuje sprawozdanie na temat funkcjonowania wymogów przejrzystości określonych w art. 5 niniejszego rozporządzenia oraz poziomu przejrzystości rynku sekurytyzacji w UE.
- 3a. *Do dnia... [dwa lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia] ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, publikuje sprawozdanie na temat wykonalności ram prawnych, uzupełnienia nowych ram prawnych w zakresie sekurytyzacji ustanowionych w rozporządzeniu, ustanowienia systemu ograniczonej liczby licencjonowanych banków, realizacji zadań SSPE oraz posiadania wyłącznych praw do zakupu ekspozycji od jednostek inicjujących i sprzedaży roszczeń zabezpieczonych przez zakupione ekspozycje inwestorom. W sprawozdaniu szczegółowo omawia się zalety i wady, z perspektywy polityki publicznej i gospodarki realnej, faktu narzucenia wyraźnie wyznaczonym podmiotom określonych zasad w zakresie nadzoru i niewypłacalności z uwzględnieniem zasadniczej działalności pośrednictwa pomiędzy jednostkami inicjującymi a inwestorami w porównaniu z panującą obecnie wysoce niejednorodną sytuacją.*
- 3b. *Do dnia ... Do dnia... [jeden rok od dnia wejścia w życie rozporządzenia] EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, publikuje sprawozdanie na temat ustanowienia ram dla prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji*

syntetycznej, ograniczonej do sekurytyzacji bilansowej i zawierające propozycje odpowiednich wymogów kapitałowych dla takiej sekurytyzacji

3c. Do dnia ... [18 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia] Komisja, w oparciu o sprawozdanie EUNB, o którym mowa w ust. 3b, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat propozycji ustanowienia ram dla prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji syntetycznej, ograniczonej do sekurytyzacji bilansowej i zawierające propozycje odpowiednich wymogów kapitałowych dla takiej sekurytyzacji oraz, w stosownych przypadkach, wnioski ustawodawcze.

Artykuł 30

Przegląd

Do dnia... [trzy lata od dnia wejścia w życie rozporządzenia] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

Sprawozdanie to musi uwzględniać w szczególności wnioski ze sprawozdań, o których mowa w art. 29 ust. 1-3c.

Artykuł 31

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz naruszeń, o których mowa w art. 5j

I Naruszenia dotyczące wymogów organizacyjnych lub konfliktu interesów:

- a) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22a ust. 1, jeżeli nie stosuje solidnych zasad zarządzania obejmujących jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej, w tym prawidłowe procedury administracyjne i księgowo, zapobiegające ujawnianiu informacji poufnych;**
- b) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22a ust. 2, jeżeli nie zapewnia lub nie stosuje utrwalonych na piśmie skutecznych uzgodnień organizacyjno-administracyjnych na potrzeby wykrywania potencjalnych konfliktów interesów i radzenia sobie z nimi, w tym konfliktów interesów dotyczących jego kierownictwa, pracowników bądź osób bezpośrednio lub pośrednio blisko z nimi powiązanych;**
- c) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22a ust. 3, jeżeli nie wprowadza odpowiednich strategii i procedur zapewniających przestrzeganie wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia przez jego kierownictwo i pracowników;**
- d) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22a ust. 4, jeżeli nie zapewnia i nie stosuje odpowiedniej struktury organizacyjnej zapewniającej ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie repozytorium sekurytyzacji w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności;**
- e) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22a ust. 5, jeżeli nie oddziela pod względem operacyjnym usług dodatkowych od funkcji centralnego prowadzenia i przechowywania ewidencji instrumentów pochodnych;**
- f) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22a ust. 6, jeżeli nie zapewnia sobie kierownictwa wyższego szczebla i członków zarządu o wystarczająco dobrej opinii i dostatecznym doświadczeniu pozwalającym na zagwarantowanie prawidłowego i ostrożnego zarządzania repozytorium sekurytyzacji;**
- g) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22a ust. 7, jeżeli nie stosuje obiektywnych, niedyskryminujących i podawanych do publicznej wiadomości wymogów w zakresie dostępu usługodawców, jednostek inicjujących, sponsorujących i SSPE podlegających obowiązkowi sprawozdawczości na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia;**
- h) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22b ust. 8, jeżeli nie podaje do wiadomości publicznej cen i opłat związanych z usługami świadczonymi na mocy niniejszego rozporządzenia, nie zapewnia podmiotom dokonującym zgłoszeń odrębnego dostępu do poszczególnych usług lub nakłada ceny i opłaty niepowiązane z kosztami.**

II Naruszenia dotyczące wymogów operacyjnych:

- a) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22b ust. 1, jeżeli nie identyfikuje źródeł ryzyka operacyjnego lub nie minimalizuje ich poprzez opracowywanie odpowiednich systemów, mechanizmów kontroli i procedur;**
- b) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22b ust. 2, jeżeli nie ustanawia, nie wprowadza ani nie stosuje odpowiedniej strategii na rzecz ciągłości działania oraz planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej służących utrzymaniu pełnionych funkcji, szybkiemu przywróceniu działalności i wywiązywaniu się z obowiązków repozytorium sekurytyzacji;**
- c) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22c ust. 1, jeżeli nie zapewnia poufności, integralności lub ochrony informacji otrzymanych na podstawie art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;**
- d) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22c ust. 2, jeżeli wykorzystuje dane otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów komercyjnych bez uprzedniej zgody odnośnych kontrahentów;**
- e) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22c ust. 3, jeżeli nie rejestruje bezzwłocznie informacji otrzymanych na mocy art. 5 lub nie przechowuje ich przez co najmniej dziesięć lat po wygaśnięciu danych umów lub nie stosuje terminowych i sprawnych procedur prowadzenia ewidencji w celu dokumentowania zmian w zarejestrowanych informacjach;**
- f) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22c ust. 5, jeżeli nie zezwala stronom danej umowy na dostęp w sposób terminowy do informacji na temat umowy ani na terminowe skorygowanie informacji;**
- h) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 22c ust. 6, jeżeli nie podejmuje wszelkich stosownych kroków zapobiegających nieuprawnionemu wykorzystywaniu informacji przechowywanych w jego systemach.**

III Naruszenia dotyczące przejrzystości i dostępności informacji:

- a) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 5d ust. 1, jeżeli nie publikuje regularnie, w łatwo dostępnej formie, danych zbiorczych na temat zgłoszonych temu repozytorium informacji;**
- b) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 5d ust. 2, jeżeli nie umożliwia organom, o których mowa w art. 5d ust. 3, bezpośredniego i natychmiastowego dostępu do informacji, o których mowa w art. 5, które umożliwiają im wykonywanie ich praw i obowiązków.**

IV Naruszenia związane z utrudnianiem działalności w zakresie nadzoru:

- a) repozytorium sekurytyzacji narusza art. 5f ust. 1, jeżeli udziela niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd informacji w odpowiedzi na zwykły wniosek ESMA o**

udzielenie informacji zgodnie z art. 5f ust. 2 lub w odpowiedzi na decyzję ESMA wymagającą udzielenia informacji zgodnie z art. 5f ust. 3;

b) repozytorium sekurytyzacji udziela niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd odpowiedzi na pytania zadane zgodnie z art. 5g ust. 1 lit. c);

c) repozytorium sekurytyzacji nie spełnia w odpowiednim terminie wymogów środka nadzorczego przyjętego przez ESMA zgodnie z art. 5q;

d) repozytorium sekurytyzacji nie powiadamia ESMA w odpowiednim terminie o istotnych zmianach warunków pierwszej rejestracji.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz współczynników związanych z okolicznościami obciążającymi i łagodzącymi do celów stosowania art. 22j ust. 3

Do kwot podstawowych, o których mowa w art. 5j ust. 2, stosuje się kumulatywnie następujące współczynniki:

I Współczynniki korygujące związane z czynnikami obciążającymi:

- a) jeżeli naruszenie popełniono wielokrotnie, w odniesieniu do każdego powtórzenia naruszenia stosuje się dodatkowy współczynnik równy 1,1;
- b) jeżeli naruszenie trwa dłużej niż miesiąc, stosuje się współczynnik równy 1,5;
- c) jeżeli naruszenie ujawniło systemową słabość w organizacji repozytorium sekurytyzacji, w szczególności w zakresie jego procedur, systemów zarządzania lub środków kontroli wewnętrznej, stosuje się współczynnik równy 2,2;
- d) jeżeli naruszenie ma negatywny wpływ na jakość danych przechowywanych w repozytorium, stosuje się współczynnik równy 1,5;
- e) jeżeli naruszenia dopuszczano się umyślnie, stosuje się współczynnik równy 2;
- f) jeżeli od momentu stwierdzenia naruszenia nie podjęto żadnych działań naprawczych, stosuje się współczynnik równy 1,7;
- g) jeżeli kierownictwo wyższego szczebla repozytorium sekurytyzacji nie współpracowało z ESMA w trakcie postępowań, stosuje się współczynnik równy 1,5.

II Współczynniki korygujące związane z czynnikami łagodzącymi:

- a) jeżeli naruszenie trwa krócej niż 24 godziny, stosuje się współczynnik równy 0,9;
- b) jeżeli kierownictwo wyższego szczebla repozytorium sekurytyzacji jest w stanie wykazać, że podjęło wszystkie niezbędne działania, aby zapobiec naruszeniu, stosuje się współczynnik równy 0,7;
- c) jeżeli repozytorium sekurytyzacji w sposób szybki, skuteczny i wyczerpujący powiadomiło ESMA o naruszeniu, stosuje się współczynnik równy 0,4;
- d) jeżeli repozytorium sekurytyzacji dobrowolnie podjęło działania, aby zapewnić, że w przyszłości nie dojdzie do podobnego naruszenia, stosuje się współczynnik równy 0,6.

